

העולם הזה

מדוע לא
הוחזר
הדמטכ"ל

*

ביגמיה
ורצח
בקוביבה

*

מסמך אנושי
מזעזע:
יומנו של
נאשם
באונם

*

המתנצרים
בטבריה

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

מס. 873 שנה 17
כ"א תמוז תשי"ד
22.7.54
המחיר 300 ברוטה

השער:

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כיתוב:
ישעיהו לבאי

הכתב הראשי:
עמנואל פרט

השכונות המצויות
לאינפורמציה

רח' גליקסון 8 תל-אביב
(ליד תיאטרון "הא"ה")
מזן המכירות: "עולמנו"
ד. ת. 198, טל. 26785
מו"ל: העולם הזה בע"מ
דפוס: ישראל בע"מ. ת"א
עליו נשדד ריבונות.

אין המערכת אחראית עבור
תוכן המודעות, מלבד עבור
מודעות המפורסמות תחת
הכותרת "דו"ח לצרכן".
המודעות עליונות חכמה הן
מערכת ונבדקות על-ידם.

עורך משנה, תכנית:
אורי סלע

הצלם הראשי:
דן ברנע

חברי המערכת:

דוב איתן, משה בראפרס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצח נבי, ילי
נליל, רותי ורד, ברוי ורד, יוחנן ורבע, ירמי, אופקר טאובר
עמוס קינן, סילבי קשת, אברהם רפפורט.

ראש מערכת חיפה:
אורי דן

מנהל מבצעים:
שלמה אריר

עורך רוסס:
משה אור

ראש מערכת ירושלים:
יוחנן אורן

מנהל מעבדה:
דוד שטיין

ראש המנהלה:
שלמה הררי

מכתבים

מנצרת יצאה תורה

הנני מתנבא מושבע של הקומוניזם, אולם מאמר
העולם הזה על הטרור בנצרת (העולם הזה 872)
ראו לשבח ולהערצה (א) בשל העוון של העולם
הזה להקיע בעליל את האחרים אותה פעולה
ואף לדרוש את מינויה של ועדת חקירה (וב)
בשל ניגוד העובדות המקוריות הבלתי משוחדות,
המונשות לקורא בצורה אובייקטיבית.

אין לי כל צל של ספק שהדמוקרטיה בארצנו
הנושמת לענן בשעה שביזמת השלטונות נעשתה
הפרובוקציה המחפירה והמשפילה בנצרת. אך
מהיותי לחם פעיל בימים הנוראים (1948) וכן מי
הכרתי את המציאות ללא חלל ושרק של שבנינו,
בריי ל... שאם היינו נותנים חופש אזרחי מלא ל
אזרחינו הערביים הרי הלינה הערבית היתה דוא
נת להכניס לארץ נייס חמישי ערבי מורד, מאומן
ואינסלינגני (היועד עברית כהלכה) מהאצות ה
שכנות כדי לרנן ולהכל באופן חופשי במדינתנו.
ש. גוטשטיין, פתח-תקווה

האם מניית העולם הזה יררו בסקטור היהודי
שהוא הולך לרדן במים העכורים בנצרת ולזרוע
ארס ושנאה למדינה בין מעטים אשר יש להם,
כלאו הכי, די והותר? עד מתי ימשיך העולם הזה
להרביב את המשקעים השחורים אשר כנראה עיוור
רו אותו? אני מאחל חידולן לשונאי המדינה
ומשמיעיה!

לכסוף עלי להעיר שאני אורח פשוט שבשחון
המדינה יקר לו כלכל אורח נאמן. הנני שונא את
הפאשיזם ואת שיטות הדיכוי.

יוסף מורח, חיפה

הקורא מורח יודע, כנראה, להסתיר שנהא
זו בהצלחה רבה.

לא נמנית (ואני משתמש בלשון עבר) על הסירי
העולם הזה (אד) בהורמנות קראתי אצל ירד
את הכתבה על נצרת. אני מוכרח להודות שמח
בר הכתבה הצליח להביע את רגשותי, רגשות
אדם שהריש פעם מקל על נבו ועדיין לא שכח
את הטעם.

כתבתו מסוג זה עושה העולם הזה שירות רב
לאזרחי המדינה. ואם, דרך אגב, נאלץ העולם הזה
לפרסם מדי פעם (למען התפוצה כלכל) אני מקווה,
ולא למען העיקרון) חזש שפע, או טיול של פסל
ערום, בליחי חרומים משפטיים, או משהו מהסוג
הזה, הרי כל הנחה יבושם לו. אבל גם בסוג
זה ישנם דברים בעלי טעם.

ס. מ., חיפה

קוד קורא

מובטחתי שהחבר טולרין כתב את דברי ההשמעה
נגד העתון (העולם הזה 872) מתוך תמימות מוח
טיפשות. איזה דברים מבטלים סוף העולם? קק
הנאשנות! הורה נא, חבר טולרין, שלא הונשה
נגד הביעה משפטית, בעד חוצפתו וקללותיו ה
נועליות והברבריות.

ועל שאלתך הטיפשית בדבר הניר נשמעמשה
מפנייה, כביכול, לעתון) אשיב: התקציב לניר
הוא כספי אלפי הקוראים בארץ הנהנים מקריאת
השבועון הבלתי תלוי והאובייקטיבי, העולם הזה.
נסלח לו, לנכה הרוח יעקב טולרין.

אריה בוטל, פתח-תקווה

שער לדיוקים

עורך מדור אנשים מעה בכותבו כאילו יזבאני
גוראשי. יוצרו של דון קאמילו, יושב בבית
הסוחר (העולם הזה 872). לא גוראשי יושב ב
בית-הסוחר כי אם גינו מרבי, השחקן שניולם את
ראש העיר, יריבו של דון קאמילו. לו ביקר עורר
מדור אנשים בבתי הקולנוע בתל-אביב היה רואה
זאת ביומנים שהופיעו על המסך בשבוע שעבר.
דוד לאלו, רמת-גן

בתי-הסוחר האיסלקיים בחבים, פתוחם
לכל הצדיקים. הקורא לאלו טונה: גוראש.
כלוא, יכול עתה להרהר על כתיבת דון קא
מיליו בבית-הסוחר.

איש השנה

נדמה לי שאיש השנה הוא אמנון זכחני. הוא
הוכיח שעדיין קיימת בישראל אותה סחורה הנק
זאת מפתח אינדיבידואלי. בכך הוא הציל את
שמה הטוב של מדינתנו. שנפגע משך השנה כל
כך קשה עלייך מעשי נכונה מסוימים.

ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

(מקום זה היה שמור להשבת הממשלה
להאשמת העולם הזה על מאורעות נצרת)

השבוע מינה שר הפנים,
ישראל רוקח, את הממונה
על מחוז הצפון כחוקר-יחיד
במאורעות נצרת. העולם
הזה קובע כסיפוק שעם
זאת נענתה הממשלה לר
רישתו — מצפה לדו"ח ה
חוקר.

...רק איש אחד בא בחשבון: משמין חובב
ומנלה-אמת מקצועי מלכיאל גרינלד.

דוד גורי, צפון

...ברום מקדינאל, האיש שחתם על הצ'קים
שיאפשרו לנו לקנות קריילרים ופרינדרים...

אמנון קלמן, חיפה

שנה טובה וחתימה טובה.

בקבוקי בוגריה

המשחק של מכבי יפו נגד מכבי פתח-תקווה
(העולם הזה 873) הוכיח בעליל שבלבני ב' דרום
ישנו לפחות שלוש קבוצות (מכבי יפו, הכוח תל
אביב, הפועל רחובות) שאינן נופלות ביכולתן
מאמיות הכדורגל בארץ ובאופן זמן משחקות קבוי
צוות שונות בליגה א' (בלוי להוכיח שמות) השיי
בות, לפי יכולתן, לספק ליגה ב'...

המשחקים בצמרת ליגה ב' מושכים יותר קהל
ממשחקי ליגה א' ריגלים. הסיבה לכך נעוצה ב
עובדה שבקבוצות אלה נמצאים שחקנים צעירים
ובעלי מרחק שמשום סיבות ידועות לא מצאו את
מקומם בקבוצות ליגה א'.

אשר לקהל הכדורגל, הוא קהל ספורטאי במאה
אחוז. לא ידוע לי שום מקרה שקהל זה התפרע
בלי פרוכוכציה מתאימה מצד היריב. דאיתו כמה
משחקים של מכבי יפו והקהל הכדורגלי התנהג
לפי כל כללי המשחק ההוגן. כל קבוצה בארץ
היתה מתקרכת בקהל אזרחים כזה שאינו חוכך
מאונן ומחונן למען קבוצתו ונחיתות על-ידי חור
מות המנוצלות היטב — כגון לבניית מגרש, מו
עדון, מקלחות.

יוסף ליובין, תל-אביב

זה היה משחק נהדר. אולם לשם מה לערוב אותה
עם כדורגל? אפשר להביא את אורח שתי הקבוי
צות ישר למגרש מוויזים בבקבוקים. האוהד היה
אחרון שנשא עול. על המגרש כשאבריו שלמים
— קבוצתו היא המנוצלת.

אריה שיבר, תל-אביב

אם הקורא שיבר מוכן להתנדב לתפקיד
השופט...

חינוך דמוקרטי

לא מזמן בימוי מורי בית-הספר תיכון חדש
ובית-הספר תיכון עירוני א' תל-אביב, "ויכוח"
על העולם הזה. על אף דרישת כמה מורים,
סיבכו להזמין את נציגי המערכת, כדי שיענו על
טענותיהם. היכוח כלול היה מסע ההשמעה פרוט
של המכתבים.

כיצד לקרוא להתנהגות חינוכית זו?

תלמד אלמוני, תל-אביב

מילון, העולם הזה

עוד חידוש? מה זה "שררנות" (העולם הזה
873)?

אסתר מילר, תל-אביב

שררנות (שין שמאלית), ז' — ביורוקרטיה
שרד, ז' — ביורוקרט.

פוקר חזוי

הקלף יעריאלון על שער העולם הזה (873) היה
מצוי... אני מקווה שלא התכונתם לרמוז כי
השניים, וחבריהם, משחקים פוקר בעתיד התנועה
הקומוניסטית...

יוחנן גלר, נתניה

יש מה ללמוד ממשחק הפוקר: טובים
השניים מן האחד, טובה השלישיה מן הזוג.

יד וראש

מאמרו של יצחק רוטשער (העולם הזה 873)
מזכיר שוב שקומוניזם נשאר לעולם קומוניזם!
כי בכל קומוניזם טוב מערכת דויטשר שוב את
המונשים של לאומיות ולאומיות. אבל לא זה
כואב לי, (אלא) שהוא עוסק בהפריית דו"ב.
אל לנו להאמין שלא נחלץ מצרותינו. באם נאמין
לכך הרי אנו אבודים מראש.

מרדכי בן-צור, באר-שבע

בשבועות האחרונים הגיעו לאוזני האדם הישראלי הדיווחים
שזוהי לאומית מתקרבת. עיראק החלה מקבצת משוחרים גדולים
שז נשק חדש כפואק מתקרב הסדר שיעניק לצבא המצרי לא רק את
המחסנים העצומים של אזור התעלה, אלא גם הנקודות של נשק
אמריקאי שיתנו לו עדיפות מכרעת בצידו ככר וחדושי ביותר. כך
נתגלתה מדיניות אמריקאית חדשה המיועדת לשנות לחלוטין את
מפת המרחב — וזה שאיר את ישראל עומדת מוד הכוח הצבאי
הגרד והולך בידי ממשלות עוינות.

עובדות מחיריות אלה לא עוררו במדינה שום הד המתאים לעוצמת הסכנה. הידיעות
הקטנות המצטרפות לתמונה קודרת ומאיימת, הפכו לחומר-קריאה שיגרתית.
מתוך הרגשת אחריות של עתון עברי בשעה זו, ומתוך הכרה כי השנה מחייבת
החלטה חדשה וסופית.

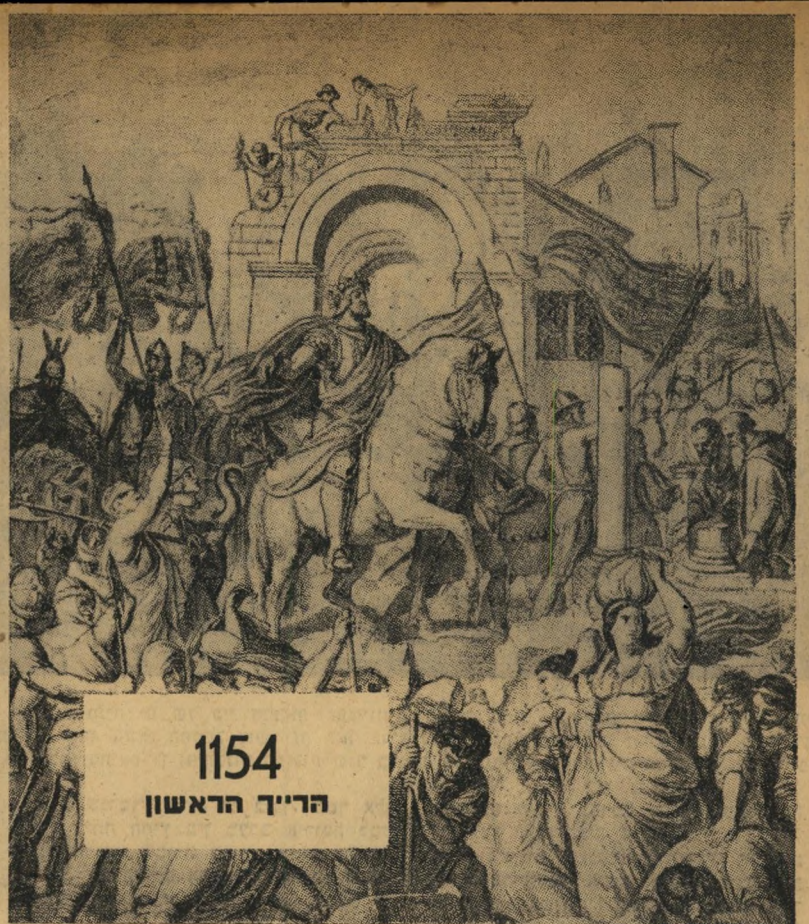
א - א

ו מחממה מונעת לאתר או מאמץ גורד להשגת שלום לאתר,

זאת "העולם הזה" החל מו הגליון הבא בסידרת-מאמרים שתעמיד לפני קוראיו את
זכריה האמריקאי, על כל צודת ושיקוליה. תהיה זאת סידרת מאמרים של קורא עברי
זייב לקראה ולחשוב עליה — ושאתה תרצה להצביע עליה גם בפני חבריך ומכריך.

1914
הרי"ד השני

1154
הרי"ד הראשון

הם צועדים שוב

9 שנים אחרי ברגן-בלזן: הגנרלים של אז בראש הצבא הגרמני חדש

כלי כל הסתייגות. היה זה רגע לידתו של הצבא החדש — ורגע לידתו של הרי"ד הגרמני הרביעי. הרי"ד הראשון הסתמך בדמותו של הקיסר פרידריך אדום הזקן (ראה תמונה) שניסה לכבוש את כל אירופה ונעלם בדרכו לארץ ישראל בראש מסע הצלב השלישי. הרי"ד השני הסתמך בדמותו של פאול פון הינדנבורג (ראה תמונה) — המצביא שהנחית את מכת המוות לרוסיה — והעלה בעבור עשרים שנה את הנאצים לשלטון. הרי"ד השלישי היה הרי"ד של היטלר, הגנרלים החומים ואישווינצים. איש אינו יודע מה תהיה דמותו הסופית של הרי"ד הרביעי. אך דבר אחד כבר ברור: הוא יהבש את אותו קובץ הפלדה המסורתי שעורר פעם בחילה ומורא בלב העולם, אחרי שה-שוטרים של היום (ראה תמונה) יורקו לפניה את הקובעים הזרים.

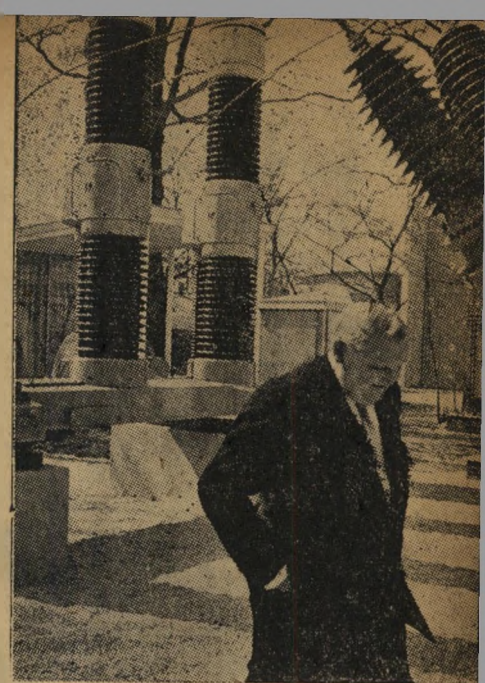
מרשל קסלרינג פקד להוציא להורג כמה מאות איטלקים במנהרות התת-קרקעיות של רומא. הוא נידון כפושע מלחמה. לא מכבר שוחרר המרשל קסלרינג — מטעמי כריאות. הגנרל מנהיים היה האיש שתיכנן את הפלישה לצרפת והיה מפקדה של חזית בה נרצחו רבבות יהודים ורוסים. הגנרל מנהיים נידון כפושע מלחמה. לא מכבר שוחרר — לצורכי ניתוח. קורט מייאר היה מפקד הוואפן-ס.ס. הדיכויזיות הקנאיות ביותר של היטלר, שהיו אשמות בפשעי מלחמה בתני ספורים. עתה עומד הגנרל מייאר להשתחרר ממאסרו. בריאותו לקויה והתנהגותו למופת. יתכן והגנרלים באמת חוזים. אולם הנוער הגרמני החדש בריא מאד. עם קום הרפובליקה החדשה נקבע בחוקה כי נוער זה לא ישרת לעולם בצבא. לפני חדשים בושל סעיף זה. לנוער הגרמני שוב הותר לצעוד —

1954
הרי"ד הרביעי

1939
הרי"ד השלישי

לפני תשע שנים היתה גרמניה ים של עיי חרבות. תעשיותיה פורקו, עריה הוזרבו, מיטב (או מירע) בניה נפלו. מעצמה תוססת, עשירה וגאה. האיש המסמל עושר זה הוא שר-הכלכלה לודוויג ארהארט, הנראה בתמונה מימין מטייל רות ניהאוז, אחת מכוכבות התיאטרון והקולנוע העולות שוב בעולם. אך אופייני ביותר בית-המרוח הישן במינכן (תמונה

גם תותחים וגם חמאה

בבון, בירת גרמניה, ישנם הרבה משרדים מפוארים, כנאה למדינה שוקקת חיים. "משי רד בלאנק" אינו אחד מהם. אין בו כל פאר. אין לו אפילו שם מופצץ. הוא נקרא פשוט על שם מנהלו, הר בלאנק

חוסר הפאר אינו נובע מחוסר חשיבות או חוסר עיסוק. להיפך, משרד בלאנק הוא אחד המשרדים העסוקים ביותר בארץ. משך כל שעות היום מתרוצצים בו אנשים נחפזים, המדברים בקול גמור והמצטיינים כמעט כולם בקומות וקופות במיוחד, העסופות בחליפות שאינן מתאימות, איך שהוא. כי משרד בלאנק צבא שאינו קיים, וכמעט כל מבקריו היו רגלי לים פעם להתהלך במגפיים מבריקים ובי כובעי "מצחיה".

תיאודור בלאנק איננו מיליטריסט. להיפך, כאנטי-נאצי מובהק וכחתיק תנועת האגודות המקצועיות נבחר במיוחד כדי למנוע את תקומת היונקרים נושאי-המונוקלים. אולם כל יותר להחזיק גאווים מרעילים בבקבוק קיר גיאק מאשר להחזיק את יורשי המסורת מבי ריקת-המדליות של הצבא הקיסרי תחת ידיו של איש "ציבילי" שקט. ברגע שהחצוצרה הראשונה תרע למיסדר, ידפקו העקבים כמו בימים המזהירים ביותר, בשכל גרמני הגון רעד בחרדת-קודש בראותו מרחוק את הפס ה' אדום הרחב על מכנסיו של גנרל.

המבקר המקרי יכול היה לשכוח, בטעות, שהצבא הגרמני אינו קיים. במסדרונות מת' נגשים אדמירלים עם מרשלי-אוויר, במגירות מונחת תכנית של מפעלים לייצור נשק

אטומי, שמותיהם של אלילי האתמול — רומל, גודריאן, רונשטט, קסלרינג — הם מילות שמוש.

הטעות לא היתה גדולה מדי. כי המטכ"ל הגרמני דומה לטאנק שהמנוע שלו הותנע. הלחץ הקטן ביותר על דושת-הבנוין דיה כדי שהמכונה המשווריינת תדהר קדימה, תר רוס את המכשולים האחרונים בדרכה.

היד לא נלחצה

בימים שהפצצות המעופפות השמידו ר' חובות שלמים בלונדון, לקול צפירות האו" עקה, ישב הוגה-דעות בריטי בעל שם-עולל, הקפטן לידל-הארט, והזכיר לבני עמו ש' אין לשכוח בהתלהבות המלחמה את המצב שיקום למחרתה. הרמז הגלוי: אחרי שג'ר' מנה תנועה, תהיה רוסיה יריבתה של ברי' טניה. לכן על בריטניה לדאוג עוד בימי המלחמה למשוך את גרמניה לצידה.

אפילו לאנגלים היה קשה להקשיב לחורה זו כל עוד גסטו אלפי בריטים בכל יום בח- זיתות צרפת. התלהבות המלחמה, והרושם הראשון של פשעי-המלחמה הנוראים של הנאצים, המריצו את מנהיגי המערב לחסל לחלוטין את המכונה הצבאית הגרמנית. הם סירבו לנהל משא-ומתן עם הגנרלים המ' מרדים, שהציעו בסוד להרוג את היטלר תמורת הבטחה של שלום-מוסכם. הסיסמה היתה: כניעה-לא-תנאי. הגנרל אייזנהאואר סירב ללחוץ את ידי המרשלים הנכנעים. רא' שי הצבא הגרמני הוצאו להורג או הושמי בכלא.

אלא שגרמניה אינה אי בודד. משך אלף שנים היתה החץ בין מערב אירופה לבין הענק הרוסי. שכירת החץ הביאה את ה' רוסים ללב העולם המערבי. במאוחר נזכרו האמריקאים בדברי לידל-הארט, ניגשו ל' זיין את גרמניה מחדש כמעט באותו חפזון שפירקו זה עתה את נשקה.

ויצעד זאב עם כבש

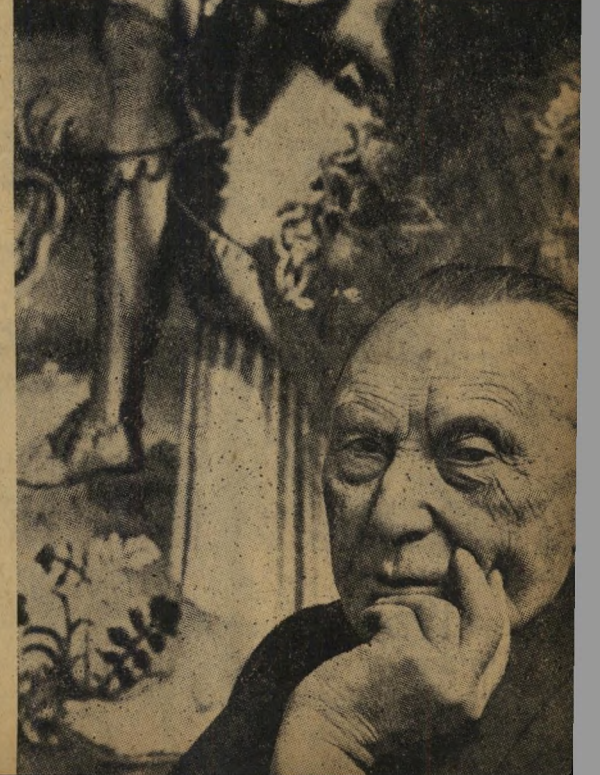
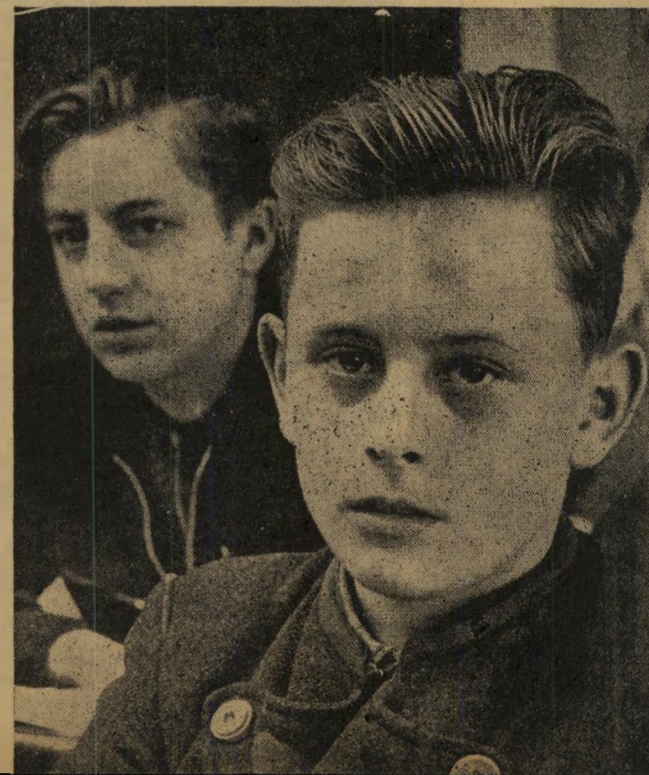
לא היה זה דבר קל. קרבנותיה של גר' מניה, בריטניה וצרפת, חששו שתיהן מן המגף הגרמני כמעט באותה מידה כמו מפ' ני החיבוק הרוסי. היה דרוש פתרון שי- הצרפתי. ביום בהיר אחד המציא מדינאי ביע את הזאב הגרמני מבלי לסכן את הכבש הצרפתי. ביום בהיר אחד המציא מדינאי צרפתי את הפתרון המושלם: הזאב והכבש יגורו יחד באוהל אחד, יסכימו ביניהם באו' סן תגיגי שיקבלו סקודות מרועה אחד.

היתה זאת התכנית המפורסמת של "שות' פות ההגנה האירופאית". תוכנה: דיכויית גרמניות על מפקדיה, יצורפו לצבא אי' רופאי כללי, שמפקדיו יהיו לא-גרמנים. הזאב הגרמני יתחזק ויבריא, אך לא יוכל לעשות דבר בלי הסכמת הכבש.

התכנית נתקבלה ברצון עליידי הרועה האמריקאי והזאב הגרמני. אולם הצרפתים עצמם החלו מהרהרים שנית בדבר, מצאו שהס' כפ בכתב הוא הגנה מפוקפקת מפני שיניים חרות. הם התממהמה, היסטו, קברו סופית את התכנית כולה בחורש שעבר, בכחרם את אחד מאויביה המושבעים כראש-משלתם.

קונראד אדנאור (מימין) הוא איש תרבותי וליברלי. אולם אדנאור הוא בן 78, והוא לא יחיה לנצח. לא הוא יקבע את דמות הרייך החדש — כי אם הצעיר הגרמני האלמוני, ששוב אינו זוכר את היטלר (משמאל).

הזקן ימות, הצעיר יחיה

זה לא הועיל בהרבה. צרפת נמאסה זה מכבר על האמריקאים, הרואים בה אומה מ' נחנת ובטלנית. האנגלים מתרחקים והולכים מן האמריקאים, איבדו במידה רבה את השפעתם-בחאשיננטון. האמריקאים עצמם הש' תכנעו כי רק בן-ברית אחד נאמן, חוק ו' בריא עומד ליימנם מול המכול האדום ה' מפחיד: מולדת הגנרלים המובטלים של הרייך השלישי. הרייך הרביעי נולד. ההח' לטה הרשמית על הקמת הצבא הגרמני העצמאי שוב אינה אלא ענין של שבועות ספורים.

שני הסנדקים

ההחלטה הבלתי-נגמעת, שהיא שלב הגי' יוגי להכנות מלחמת-העולם השלישית, הע' בירה גליס-גלים של רטט בגוף המערבי.

לא היה זה רק פחדם של אנשים שראו את מחנות הריכוז ואורבות המשרפות של הרייך השלישי. הוא נבע מסיכויי העתיד לא פחות מאשר מזכרונות העבר.

למני 20 שנה, עם לידת הרייך השלישי, עמדו ליד עריסתו שני סנדקים יריבים, שכל אחד מהם היה יורש של מסורת גרמנית עתיקה. הסנדק האחד נשא את פרצופו ה' שועלי של איש-החכמים החתיק, שחזר לאח' רונה שוב למלאכתו הישנה, טראנץ פון' סאפן. תכניתו: לכרות ברית בין גרמניה והמערב, לצאת למלחמה נגד רוסיה, לכ' בוש את מרחב-המחיה הרוסי, כפי שעש' זאת לפניו אבירי המיסדר הסבטוני של ה' רייך הראשון, שיסדו את פרוסיה, ומצביאי הרייך השני, ששברו את ממלכת הצאר.

הסנדק השני מצא גם הוא אסמכתות היס' טוריות. היה זה זה מתנה ה-נאצי-בולשבי' קים' וקציני הצבא שחלמו על חזית הפ' כה: ברית גרמנית-רוסית נגד המערב. חש' בונם: הכוח המשותף של שתי המעצמות יספיק לכיבוש העולם. גרמניה תהיה האחוז הבכורה, החזקה יותר, הדוגמות ההיסטור' יות: קיסרי הרייך הראשון שהטילו את מרו' תם על מערב אירופה; מייסד הרייך השני, ביסמארק, שהשמיד את קיסרות צרפת וכרת ברית-איתנים עם הצאר הרוסי.

שני הסנדקים גם יחד עומדים שוב ליד עריסת הרייך הרביעי. בלונדון ובפאריס אין יודעים להחליט מי משניהם מפחד יותר.

נשמה הרגילה להרפתקות

אין גרמני אחד בעולם, מלבד הקומוניס' טים, שחיתר בלבו על שטחי גרמניה המז' רחית, אשר נתפסו עליידי הרוסים והפולנים וצורפו רשמית למדינותיהם בהסכמת צ'ר' ציל. שמונה מליון פלטיים משטחי-המזרח מצטופפים על אדמת המערב, מחכים לשיבה וזווממים נקמה בדיוק כמו פליטי פלשתיין על גבולות ישראל.

לבו של כל ילד גרמני פועץ בשמעו את שם המלך פרידריך הגדול, שלחם שבע שנים אכזריות כדי לכבוש את שלזיה — כיום מחוז פולני. ספרים בלתי-ספורים נכתבו על פרוסיה המרחת, ארץ האבירים הטב' טוניים — כיום מחוז סובייטי.

כבר כיום אין מנוחה בלב הגרמני, מדי פעם מתכנסים רבבות צעירים להפגנות-ענק, נושאים את שמות המחוזות הקרועים ברמה,

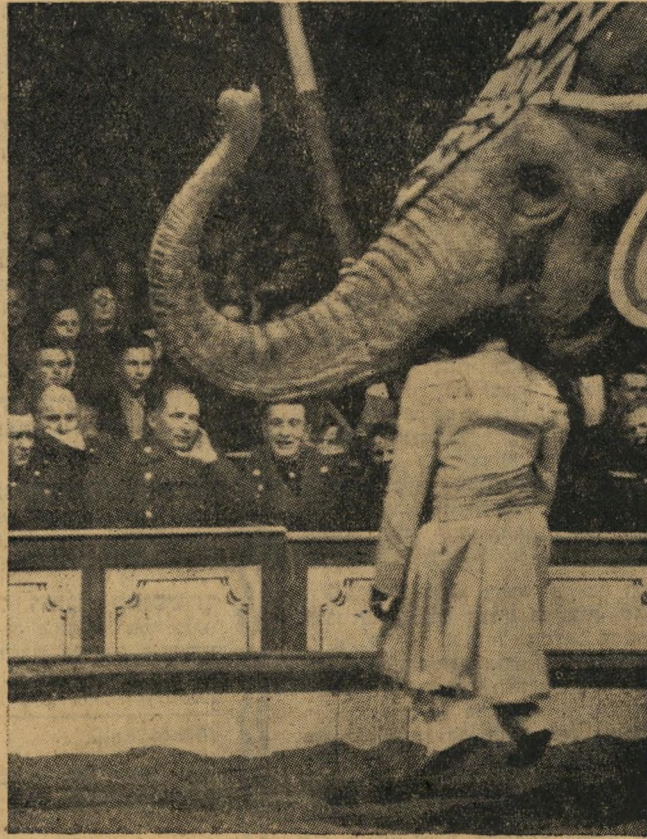

בכל מקום בגרמניה אפשר לראות את מאות אלפי הנכים שאיבדו את אבריהם בתריסר ארצות. עוד לפני שש שנים לא רצה אף גרמני לחזור למדינה. המלחמה החדשה. האופייניים של הצבא.

נכה האתמול, טירון המחר

אולם ברגע זה מונחים 150 אלף בקשות קבלה לצבא הגרמני במשרד בלאנק — וזה לפני שהוכרז בכלל על גיוס לחדש. המלחמה — נשכחת והולכת — ושגנון המדים אווז מחדש בדור שהתחיל באופן ספונטאני לחבוש את כובעי המצחיה האופייניים של הצבא.

נגד מי ילחמו?

זוהי השאלה הגדולה המקרת במוחם של מדינאי המערב. הצבא הגרמני החדש עלול לקום ביום מן הימים ולפנות נגד מקימיו, לירות ברית עם הרוסים (הנראים בתמונה מימין בקירקס ברלינאי, במקומות הכבוד). והוא עלול גם לפתוח במסע צלב כדי לכבוש מידי הרוסים את שטחי גרמניה שצורפו לברית המועצות ופולין — ושאת שמותיהם נושאים צעירים גרמניים בהפגנת נקט.

מכל זה לא נשאר כיום זכר: גרמניה היא עתה כשביעתי-רצון בתערוכה תעשייתית. סמל אחר היא במרכז — בו נאם היסלר את נאומו הראשונים.

גשבעים להחזרם לחיק המולדת. משורר אחד כבר המציא את הסיסמה: „אם אשכחך, שלווה, תשכך ימיני...”

החשש הגדול בבירות מערב אירופה: ברגע שיקום צבא גרמני חזק וגרמניה עצמאית תמתח את שריריה, יגדל החשק לכבוש בחזרה את השטחים שנקרעו ממנה. הנשמה הגרמנית הרגילה להרפתקות תמריץ להרפתקה נוספת. והפעם תגרום ההרפתקה, בהכרח, לפתיחת מלחמת העולם השלישית — מלחמת המימן שתחריב את תריבות העולם.

לב הנכסר לאיחוד

פחד זה הוא כאין וכאפס לעומת הפחד השני, ההפוך.

איש אחד קושר כיום את גרמניה לעור למערבי — איש זקן היכול למות בכל יום. קונראד אדנאור, המנהיג האירופאי מס' 1, סלל את דרך תקומתה של גרמניה בעולם המערבי. הוא החזיר את ארצו למגרשי הכדורגל של שווייץ ולבתי-החרושת של תל אביב. מה יקרה אם תפרח מחר נשמת הליברלית?

השאיפה העיקרית בלב גרמני טוב היא לאחד מחדש את מולדתו המבוזרת בין שני הגושים. „אחדות, חוק וחופש” הם שלושת האידיאלים של ההמנון הלאומי — כשהדגש עתה על המלה הראשונה. אפשר להשיג את איחוד הארץ בדרך המלחמה. אפשר גם להשיג אותו בדרך אחרת: הרוסים מוכנים לוותר על גרמניה המזרחית, תמורת „ניט ראליוציה” של כל השאר — יציאת גרמניה מחזית המערב. במקרה זה קרוב לוודאי שיתגברו היסודות הרוצים מאז ומעולם בברית גרמנית-רוסית, שאינם דוקא קומיניסטיים.

ענק גרמני, עצמאי ומוזין, שלא יראה כל חובה לעצמו לבלום את המסע הסובייטי מערבה, גרוע בעיני הצרפתים עוד יותר מאשר ענק גרמני המשתוקק לכבוש מחדש את מולדתו מידי הסובייטים.

לכאן או לכאן

תהיה התוצאה כאשר תהיה, דבר אחד ברור: הם יצערו שוב, עוד השנה.

התיילים יצערו — ולא הם לבדם. יחד איתם יצערו אנשי העסקים, שסחורותיהם מציפות כיום יבשות והגיעו לכל פינות הרחוב; והדיפלומטים, שיהיו שוב סעילים בכל חלקי תבל. הם יעוררו אלפי בעיות אחת מהן: מה יהיה יחס ישראל לדגל ה„שחור-אדום” זהוב?

משך כמה שנים התחמקה ישראל מן הבעיה. היא קיבלה את השילומים, ביקשה לא פעם (בהצלחה) את הגרמנים לחלצה מצרה חולפת. תקומתה הרשמית של גרמניה עצמאית, שתהיה אחת מארבע או חמש מעצמות העולם, בעלת אינטרסים רבים במרחב, תחייב החלטה לכאן או לכאן: להכיר בגרמניה רשמית או לא?

לא תהיה זאת החלטה קלה. כי מאות אלפי אזרחי ישראל יזכרו את המגפיים הצועדים, את שירי-הלכת המתנגנים. הם יזכרו גם לאן הובילו — בפעם האחרונה.

העם

סדר הלילה

שש שנים היו דרושות לממשלת ישראל כדי להגיע על שולחן הכנסת את הצעת החוק של אותיות התצפיות הצבאיים — הצעה שכל כלליה עובדו כבר לפני ארבע שנים על ידי ועדה מיוחדת. היא מתחילה בעל גודל: מחיקת אלפי מעשרהגבורה העילאיים שאיפשרו את הקמת המדינה עצמה. כי מלבד 12 גיבורי ישראל שנבחרו לפני חמש שנים בחפזן לצורך מיסוד יום העצמאות יישארו גיבורי מלחמת"ש אל מוניים.

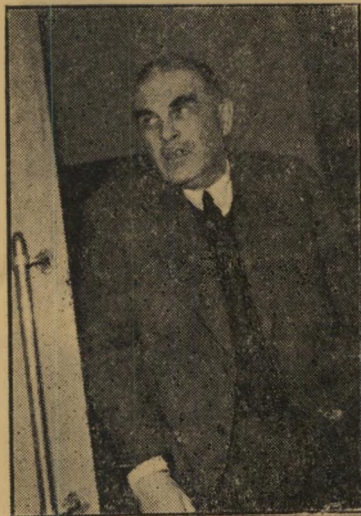
אולם היתה משום סמליות עמוקה בכך שהצעת החוק הוגשה סופית דוקא עתה. משך 1959 לילות, מאז הגיעו חילי צה"ל לחופי אילת, עמדו צעירים עבריים לאורך הגבולות האפלים של המדינה — וכל לילה היתה דרושה מנה של אומץ לב שבן-העיר השלח אף אינו חולם עליה. ומשך 1959 ימים עברה המדינה על סדר הלילה לסדר היום.

מדינת ישראל זקוקה לאומץ בניה. היא תשיג אותו אם תדע להעריך גיבורים, במ"קום להעמידם על רמה אחת עם משמטיים, ספרים ומועמדים להיתרי ציאה. דומה ש"לקח זה חדר, סוף סוף, להכרה הממשלתית.

מפלגות

מרחץ של קארלסבאד

באותה שנה בה התכנסו אנשי המשקים בחולצות-חג לבנות לייסד את מפ"ם, הת"אסנו כמה מאות גברים בחליפות אירופיות מסודרות ועניבות שקטות כדי להקים מפלגה הפרוגרסיבית. השבוע עסקו אנשי מפ"ם במציאת תרופה גואשת לסכנת הפילוג (העולם הזה 1873), ואילו 470 צירי

ח-כ ישעיהו פרדר

בוריס קארלוב עם חוש המור

הועידה של המפלגה הפרוגרסיבית בנתניה עסקו במלאכה מלאנכולית עוד יותר: להחליט על חיסול עצמאות המפלגה, הצ"טרותה המעשית לצ"כ.

ההצעה: להצטרף בכנסת לסיעה מאוחדת עם הצ"כ, בה יצטרפו להיכנע למרות הרוב, אלא אם כן כל ארבעת הח"כים הפרוגרסיביים יתנגדו לדעת הצ"כ בשאלה מסוימת. תהיה זאת תקופת-ניסיון לשם הכרה הדדית ורכישת אמון. במקרה של הצלחה: הופעה משותפת בבחירות לכנסת הש"לישית, מיזוג שתי המפלגות לפי תכניתו של נחום גולדמן.

טביעה בים. בראש מחיבי ההצעה עמדו שני מנהיגי העליה הגרמנית, שהכירו זה את זה לפני 30 שנה בעבודתם המשותפת במסגרות הציוניות הגרמניות: פנחס רוזן, המשפטן הממושקף האחראי כיום לחוקי המדינה, וישעיהו פרדר, הח"כ עבה-הגבות, הדומה במקצת לבוריס קרלוב, העומד בראש חברת-השיכון הגדולה ראסקו.

מול הזוג רוזן-פרדר, המלכד מאחוריו את רוב בני מפלגת העליה החדשה, עומד רוב המנהג השני שהשתתף בייסוד המפלגה הפרוגרסיבית: העובד הציוני, תנועה זו, שהיא בעלת מספר קיבוצים ומקיימת

מעצמה אסיאתית חשובה עומדת לקשור, בקרוב, קשרים דיפלומטיים עם ישראל. ידיעות על כך הגיעו זה מכבר למשרד החוץ ממקורות זרים ועתה הוא מחכה רק לפנייה הרשמית הסופית של אותה מעצמה.

צפה לחילופי גברא קיצוניים בשגרירות ישראל בושניגטון ובקונסוליה הישראלית בניו יורק. למרות הכחשות רשמיות של ידיעת העולם הזה על הקרע בין השגריר, אבא אבן, למטה שרת, מתכוננים פקידי השגרירות להיפרד מאבן שיעבור למשרד החוץ בקריית ירושלים.

אם אתה זקוק לשירות הקונסולי הקנדי, תוכל להנות מננו בקרוב בתל אביב. אחר שנים של ייצוג קנדה בישראל על ידי השגרירות הבריטית וקציני הגירה ונציג מטחרי ברומא, בירת איטליה, החליטה ממשלת קנדה להקים בתל אביב נציגות דיפלומטית למחצה מסחרית בעיקר. החלטה זאת יש לייחס במידה רבה ללחץ של חוגים יהודיים קנדיים על ממשלתם מאז הוקמה צירות ישראלית באוטווה.

אל תראה בבחירת אמון גר-גוריה האורתודוכס-יווני לראש עיריית נצרת את קץ פרשת נצרת גר-גוריה שנרמז לנקוט בצעדים נמרצים נגד הקומוניסטים בנצרת, הודיע כי לא יוכל לעשות זאת פן יאבד את הפופולריות שלו בין אנשי עירו. לא מן הנמנע הוא, לכן, כי בהזדמנות הראשונה יחזור השלטון לידי קצין המחוז משה רוח.

מיזוג הצ"כ והפרוגרסיבים נתקל בקושי יסודי אישיות מרכזית בהנהלת הצ"כ טוענת כי מספר המקומות הבטוחים שהפרוגרסיבים תובעים לעצמם ברישימה המשותפת לכנסת השלישית עולה פי שניים על מה שהם עלולים להשיג לו היו מופיעים ברשימה נפרדת.

מטה הבחירות של מפא"י לכנסת השלישית יתחזק בכוח ארגוני נוסף: שמעון פרס, מנהל משרד הבטחון. אחר התפטרותו הקרובה מן השירות הממשלתי יעמדו פרס ומנהל כללי לשעבר אהרן, אהוד אבריאלי, איש האוצר, בראש הכנות מפא"י לבחירות. את מקומו של פרס במשרד הבטחון ימלא שאול נחמיאס, מי שהיה מס' 2 במשטרת ישראל שהצליח ביותר כסגן המנהל הכללי של משרד הבטחון.

אתה יכול להיות בטוח כי תופפת היוקר שוך תגדל בהתמדה יחד עם האינדקס, שירידתו הזמנית בארבע נקודות, תפוצה בעלייה ניכרת, של עשר נקודות לפחות, עקב התיקרות מחירי הלחם, הקפה ושורת מצרכים אחרים.

אם אתה תלמיד בית ספר תיכון תופפת מסדרת שינויים מרחיקי לכת שתונהג בבית-ספרך בשנת הלימודים הבאה. שני השינויים העיקריים: חלוקת המחלקות למגמות (ספרותית, ריאליסטית וחקלאית) כבר בחמישית במקום הששית או השביעית, כמקובל והפסקת הנוהג להשאיר לשנה נוספת תלמיד נחשל. למעשה יוכל תלמיד לא מצליח, אם הוריו ירצו בכך, לגמור את שתיים עשרה שנות הלימוד גם בציונים הרעים ביותר, אך הוא לא יקבל את תעודת הבגרות.

היכון למאבק עקשני על גורל תנועת, הנוער העובד-בועידה שתתקיים בקרוב. ייתכן מאד שהתנועה כולה תתפלג בין הרוב המפא"י והמיעוט המפ"ם, שכל אחד מהם מחזיק במספר סניפים. מכיוון שהייצוג בועידה ניתן לסניפים לפי מספר חבריהם מגיל 12 ומעלה ומכיוון שרשימת החברים מנוהלת לפי תצלומים כדי למנוע זיופים, מעסיקים נציגי שתי המפלגות צלמים בטיטונות, מצלמים כל ילד המזמן להם בדרכם.

היכון לתמרון מורכב שיחלוק את משרד המשפטים מצדה, בה הוכנס לאחרונה על ידי מספר עורכי דין שהתחילו לנצל סעיף נשכח לפיו אפשר לתבוע לזין את הממשלה, או את אחד ממפקדיה על "תביעה בזדון". תביעה מסוג זה הוגשה לאחרונה על ידי נהג שזוכה מתלוננת שוטר תנועה. הנהג תבע פיצויים מהשוטר בטענה שזה הגיש נגדו את התביעה בזדון.

שיפור ניכר מובטח למצבם הכלכלי של הסופרים באם יצליחו לשכנע את משרד המשפטים להגיש לכנסת חוק זכויות סופר (קופירייט), שיבטיח להם תשלום תמורת כל שימוש ביצירותיהם. אם משרד המשפטים לא יגיש את הצעת החוק בעצמו, ימצאו, קרוב לוודאי, כמה אנשי-עט מביין הח"כים שיגישו את הצעת החוק בשמם הם.

אפשרות ועידת שלום של רגע אחרון בהתישבות העובדת, כמה ממנהיגי הקיבוץ תובעים פגישה של באי-כוח שלוש הגופים הקיבוציים הגדולים (הקיבוץ המאוחד, איחוד הקבוצות והקיבוצים והקיבוץ הארצי) כדי למצוא את הפתרון לבעיית היישובים המפולגים והמתפלגים. המועמד ליושב ראש ועידת השלום: איש ההתישבות הותיק אברהם הרצפלד.

אל תצפה לשלילת זכות הבחירה מתושבים שוויתרו על נתינותם הישראלית. הצעה זו של משרד הפנים נפלה, אחר שהוברר שמימושה יסבך מאד את הכנת פנקס הבוחרים.

אם אתה זקוק לאשראי, השתדל להשיגו מהר ככל האפשר. הוראות ממשלתיות שיתפרסמו בקרוב יחמירו מאד את הגבלות מתן האשראי וישימו קץ לנוהג הבלתי החוקי לפיו שימשו בנקים, לכאורה, כמתווכים בין הלווה למלווה, סידור שאפשר גביית רבית גבוהה במסווה של דמי קומיסיון. באותה ארץ.

צפה לשינויים מבריעים לטובה בשדה הכדורגל כאשר תעשיין הסכססיל מרדכי מאיר יקבל לידיו את נשיאות התאחדות הכדורגל הישראלית. סיסמתו של מאיר: יותר כדורגל, פחות מפלגתיות.

תנועת-נוער עצמאית בעולם, מתנגדת בה ריפות לכל איחוד. הטענה: בים הריאקציוני של הצ"כ יטבעו הפרוגרסיבים הליברליים מבלי להשאיר אחריהם כל זכר.

שמן או רזה. הסביר פרדר שופת-ההור מור ("אסור לי לעשן, ואני לא יודע מה עוד!") את דעת המחייבים: "הבחירה ריח בין מפלגה קטנה בעלת עקרונות טהורים, או מפלגה גדולה שבה יש צורך לגבש את העקרונות. בעלי חלומות יעדיפו מפלגה קטנה, אנחנו ריאליסטים."

לשם מה א-חוד-מוגבל-על-תנאי, במקום איחוד שלם? גם על כך היתה לפרדר תשובה משעשעת. "מה אתה יודע עלי? שאני שמן או רזה! אבל כדי להכיר אותי אתה צריך לעבוד אתי כמה זמן, אנחנו רוצים לנסות איך זה הולך."

היה זה טפס למתינות הוהירה, שציינה את הפרוגרסיבים מאז ומעולם. הם לא התלהבו אף פעם לדברים קיצוניים, סיפר פעם פרדר: "הייתי עם יאן מאסארק ב"קארלסבאד. אמרו לנו שישנו מרחץ חם מאד ומרחץ קר מאד. אבל הפוליטיקה אינה קארלסבאד. בפוליטיקה המים הטובים הם המים הפושרים."

עמדת הפרוגרסיבים: נגד יוזמה חופשית בלתי-מוגבלת, נגד משטר של פקודות ממשלתיות, בעד כלכלה חופשית-למחצה, פיקוח מוגבל ותיכנון כולל. לגבי הרכב ה"ממשלה: "קראליציה של פועלים בעלי הר"גשת אחריות לאומית ואזרחים בעלי הכרה אחריות סוציאלית". המפלגה עצמה, קואליציה של פועלים מתונים ואזרחים מתונים, נתנה דוגמה לכך.

מפתחות הקופה בועידת השבוע היו המחנות כמעט שקולים — אף צד אחד לא העז לנבא לנצחונם שעה לפני הסתייגות. כל צד היה מוכן גם לוותר על הכל לשם אח"דות המפלגות וכדי למנוע הצטרפות פלב אחד לצ"כ, שני למפא"י, אמרו מחייבי ה"איחוד בגלוי: "אם העובד הציוני יתפלג, נהיה חלשים מדי כדי להשפיע על הצ"כ. אם כן, לשם מה להצטרף אליהם?"

אולם המלה האחרונה תהיה, מן הסתם, בפי נחום גולדמן עצמו. כי הוא מחזיק בידו את מפתחות הקופה המקיימת את המפלגה. דעתו: שום יהודי בפורזה אינו מבין את ההבדל בין שתי המפלגות, המחליש את התנועה הציונית ברגע החמור ביותר של קיומה.

פרשת קסטנר

מלאכה

בשבוע שעבר נמסרה מעטפה סגורה לידי נשיא בית-המשפט המחוזי בירושלים, בנימין הלוי, השופט קרא את שם השוליה, ישראל רודולף קסטנר, לא פתח את המעטפה. במקום זה מסר אותה, על מכתב שלוש הדפים שהכילה, לידי שני צירי מש"פט קסטנר-גרינוולד, פרקליט המדינה חיים כהן והסניגור, שמואל תמיר.

כהן הועמד במצב לא-נעים. הוא בעצמו הודיע, בשלב קודם של המשפט, כי כל נסיון גישה ישירה מצד אחד העדים לשופט כמור הו כביוון בית-המשפט, תמיר הסתכל לע"בר כהן, כשואל: "מה אתה עומד לעשות?" כהן לא השיב, הוא לא ידע מה לעשות.

הפסקה. יומיים לפני כן הודיע תמיר שסיים את הבאת עדיו עוד באותו שבוע. מעטים האמינו כי יהיה זה הקץ למשפט שיתכן ולא היה צריך להתחיל. אך הקץ קרב. תמיר הביע את דעתו כי פרט-כל של 2000 עמודים, אוסף של 50 עדים ותעודות של 300 מוצגים מספקים בהחלט להפסקת המשפט ופתיחתו מחדש נגד כמה מן העדים.

השופט ביקש את תמיר לא לכנס ול-החיש בכך את סיום המשפט. במקום זה הציע הפסקה של שלוש בועות שתאפשר לו לעבור על החומר, להחליט אם לחקור כמה עדים מחדש.

אוצר. אחרי ששה עדי הגנה שעדותותיהם הסתיימו תוך שעה הופיע עדו האחרון של תמיר: גרעון רפאל, לשעבר איש ש"י וכיום יועץ שר החוץ לענייני או"ם והמר"ב.

נושא עדותו: האוצר הצ"לם, שהיה צריך להיות המניע הכספי מאחורי שיתוף הפעולה

„יריקה בכני המדינה, לא גשם!“

ושניים אחרים עלו לגדולה במשרד החוץ * חששו כי הודעת הישראלי תקלקל לחלוטין את היחסים ביניהם ובין העיראקים. הם נקטו מיד בשתי התקפות: נגד : מתיו ריג'ו, קצין הצנח"ן ג'ים שהפך למטכ"ל של כוחות היבשה, הדביק אותה הצטיינות לחזונו של הרמטכ"ל העיראקי, וקצין אלמוני „החיר" באופן בלתי רשמי לעתונות הודעה שהיתה בעיטה בגבה של ישראל. תוכן ההודעה : הרמטכ"ל הישראלי לא בא לפי יוזמת הפיקוד האמריקאי, אלא לפי דרישתו שלו. הוא יורשה לבקר

יין. אמרה ההודעה : „אין כל התנגדות שקצינים בכירים של צה"ל יסיירו בארצות הברית". היה זה עלבון מרומז למדי, בייחוד אחר שקציני צה"ל בכירים רבים מסיירים ולומדים זה זמן רב בארצות הברית.

דבר זה לא מנע את ממשלת ישראל לזרז את העניין סופית כשנודע לה לפני כמה שבועות כי צבא ארצות הברית הימין לביקור רשמי את ראש המטה של צבא עיראק, מייג'ר ג'נרל (רב-אלוף) מוחמד רפיק עריף. כוחות ביקור זה היתה גלויה לעין. זה שנים משתלל הצבא האמריקאי לסתום את החור בחזית האנטי-סובייטית הפעור בין פאקיסטאן לתורכיה. הוא עשה את הכל כדי למשוך את עיראק לתוך מחנהו הצבאי.

מחשבה שניה : עלידי משיכת עיראק ומתן נשק למדינה זו, השתדל צבא ארצות הברית ללחוץ על מצריים, בעלת הנטה לניטרליות. להצטרף אף היא למחנה המערבי. כי אם תזוין עיראק, צפויה למצריים הסכנה לאבד את עדיפותה הי צבאית במרחב. הרמז : או שמצריים תקבל נשק אמריקאי, או שתהפוך למעצמה ממדרגה שניה במרחב.

על ישראל לא חשב כמעט איש בפנטגון, הבניין האגדי בעל חמש הצלעות המאכסן את המטכ"ל האמריקאי. כי בית זה התנגד מאז ומעולם לעצם הקמת המדינה. נציגו באותם הימים, שרהבסון ביימס פורסטל, לחם עד הרגע האחרון ממש כדי למנוע את הכרת אמריקה בישראל. כאז כן היום סבורים החיילים כי תמיכת אמריקה בישראל השנייה את אמריקה על הערבים, וכי במקרה של מלחמת עולם שלישית תעמוד מאחורי קווי ההגנה של הצבא האמריקאי במרחב אוכלוסיה ערבית עוינת ואוכלוסייה שואה.

נסו ופנסונן

מתוך התעלמות גמורה מן הרקע הזה, הידוע היטב לכל מדינאי ישראלי, הסיקה ממשלת ישראל מסקנה מוזרה מן הידיעה על ביקור העיראקי. היא פנתה לארצות הברית, דרשה כי גם הרמטכ"ל הישראלי יוזמן באותו מועד. החשבון : ביקורם של שני הרמטכ"לים בעת ובעונה אחת יעורר רושם של שוויון משקל מסוים.

היה זה חשבון מטופש. כי עובדות פוליטיות יסודיות אינן משתנות עלידי העמדת פנים, עלידי הפגנות סרק חיצוניות. היה ברור מן הרגע הראשון שבעוד הביקור העיראקי הוא מאורע פוליטי חשוב וחיוני בעיני כובעי הפליו"א אשר בפנטגון, הרי הביקור הישראלי יכול היה להיות, במקרה הטוב ביותר, רק תקלה פוליטית בלתי נעימה.

קשה היה לדרוש מן הקצינים האמריקאיים, שכמו רוב קציני העולם לא הצטיינו מעולם בחוש פוליטי מובהק, שעקב בו אחרי הלך המחשבות השתולני שמקורו בגטו היהודי. ממשלת ישראל לא נרתעה. היא החליטה לשלוח את דייז.

משקרב מועד הביקור הכינה השגרירות בווינגטון הו" דעה רשמית משותפת של שתי הממשלות, בה נקבע כי דייז הוא אורח הצבא האמריקאי. הודעה זו אושרה על ידי פקיד נמוך בלשכה לקשרי חוץ של משרד ההגנה האמריקאי. אך כשהתפרסמה ההודעה נקרא הנספח הצבאי הישראלי אל קצין בכיר בלשכת יו"ר הוועדת הרמטכ"לים, האדמירל אר" תור רדפורד. לישראל הוסבר כי דיז לא ייחשב כאורח רשמי וכל שכן מאחר שלעולם לא דובר על כך. הקולונל האמריקאי דרש להכחיש את הידיעה.

התקפה כפולה

דרישה זו באה במאחר, כי בינתיים כבר הגיע הרמטכ"ל הישראלי בלחית אשתו רות, במטוס אל-על לניו יורק. הוא הספיק בקושי לרדת במדרגות מן המטוס ולחייך את החיוך הדייני המפורסם לעומת אנשי השגרירות הישראלית והקצינים הבלתי-חשובים שבאו לקדם את פניו. כשאירעה התקלה הראשונה.

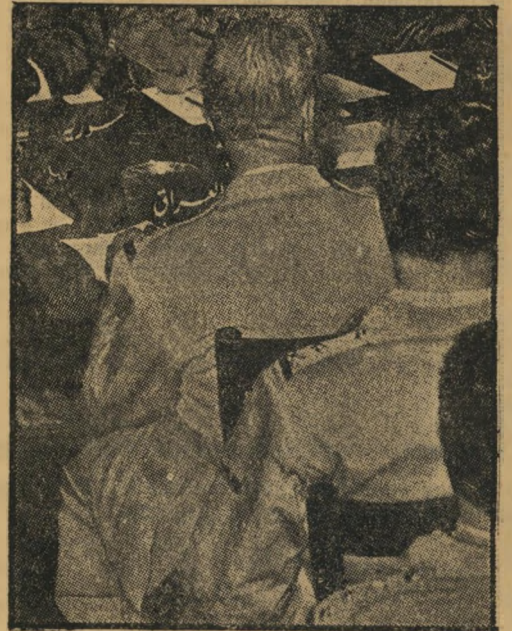
„לפי א זו הזמנה אתה באת ?" שאל עתונאי רוזי, שכנראה שמע אי-אלה רמזים מחוגי הפיקוד האמריקאי. „באתי לארצות הברית לפי הזמנת הצבא האמריקאי", השיב הרמטכ"ל. הוא הניח, בצדק, שאחרי שהסכימו לביקורו, יקבלו הגנרלים האמריקאים לפחות כלפי חוץ, ולצורכי נימוס, את האחריות להזמנתו על עצמם.

היתה זאת טעות מרה. אך תיקתקו מכונות ההברקה של העתונאים האמריקאים את תשובת הרב-אלוף הישראלי, כש התפשט הרוזן בחודי הפנטגון. נציגי הצבא, שהשפעתם בחוגי הממשלה גוברת והולכת מאז יושב אחד מהם בבית-הלבן

השבוע היו כמה מראשי המדינה עסוקים בפתיחת מטריה כמשלתית גדולה.

זה עתה ספגה המדינה כולה יריקה בפרצוף שלא היתה עוד כדוגמתה בתולדות ישראל, ומעטות היו כדוגמתה בתולדות יחסי העם. מנהיגי המדינה השתדלו מאד להעמיד פנים כאילו היה זה גשם רגיל באמצע הקיץ.

לא היה זה ענין אישי. אף כי מעורב בדבר אחד הנציגים העיקריים של המדינה, האיש המסמל לעיני העולם את כבודו

רמטכ"ל מוחמד רפיק עריף*

במקום בעיטה בגב —

של החייל הלוחם העברי, נגעה הפרשה לשרשי הקיום הלאומי. מאחורי עין הכבוד נתגלתה עצם בעית מעמדה של ישראל בעולם.

אזרחי ישראל, עד האחרון, הרגישו את היריקה כאילו פגעה במרכז פניהם. הם גם שקעו בהרהורים על משמעותה הפוליטית. הם לא היו מוכנים לשחרר מן האחריות לה את האנשים המנהלים כיום את מדיניות ישראל.

חזית שניה

העניין התחיל לפני חודשים מספר בדו"ח של ראובן שילוח, איש סודו של שרת וציר ישראל בווינגטון. הוא הודיע כי אין לצפות לשינוי לטובה במדיניות הסטייט דפרט מנט. יעץ לעבור לפעולה בחזית אחרת. החזית האחרת : הפנטגון, המטכ"ל האמריקאי.

שילוח סבר כי יש לשכנע את הפנטגון כי צה"ל הוא הצבא היעיל היחיד במרחב, לכן דורשת טובתן של ארצות הברית לסמוך על צבא זה. לקרב את המדינה שצה"ל הוא צבאה. שילוח, מס' 2 של ישראל בווינגטון, היה בטוח שאם ישוכנע הפנטגון ידאג זה לריכוך עמדת הסטייט דפרט מנט.

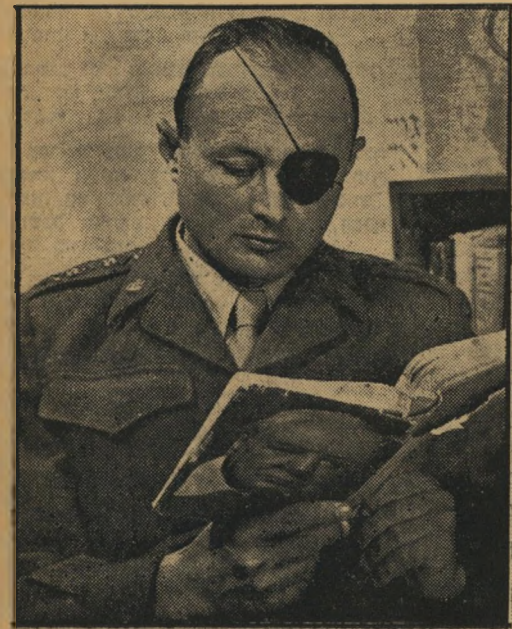
הסבר זה התקבל על דעתו של שרת, שסבר כנראה כי ימי טרומן, בהם התקיימו חילוקי דעות בין הפנטגון למשרד החוץ האמריקאי, עדיין שרירים. הוא שכה כי בתקופת אייזנהואר שוב אין חילוקי דעות בין הפנטגון לסטייט דפרט מנט.

האיש שהיה חייב לשכנע את הפנטגון בטיבו של צה"ל היה כמוכרן רמטכ"ל צה"ל עצמו. משך זמן רב ניסו נציגי ישראל בווינגטון להשיג הזמנה לדין, ללא כל הצלחה. רק כשביקרו, לפני חודשים, מפקד אנף המודיעין במטכ"ל האמריקאי, הגנרל טרודו, בארץ הועלתה בעיית ההזמנה מחדש, בשיחה בינו לדיין.

החור בחזית

טרודו הבטיח לברר את העניין, קיים את הבטחתו מייד כשחזר לווינגטון. התוצאה : הודעה אמריקאית שלא לענ

* בישיבת הרמטכ"לים הערביים בקהיר לדיון בפעולות נגד ישראל.

רמטכ"ל משה דייז

— מדליה על החזה

במיתקני הצבא אולם אין הוא אורח הצבא כלל. אפילו עבור טיסותיו יצטרך לשלם בעצמו. צבא ארצות הברית לא יעמיד לרשותו מטוס צבאי — ג'סטס של נימוס מקובלת ביותר.

עלבון נוסף : שעה שלרשות העיראקי הועמד קצין קבוע בדרגת בריגדייר-גנרל (אלוף) לא ניתן לדיין כל קצין לחי.

כי. נ"י. היה מחלים אחרת

ברגע זה עשתה ממשלת ישראל טעות שניה, שהכפילה את חשיבות טעותה הראשונה שבעתיים. היא לא עשתה את הכעשה שהיה צו הכבוד הלאומי והתבונה המדינית : לצאת מיד על חיילה מס' 1 לחזר לישראל. היא השתדלה לחייך. להעמיד פנים כאילו הכל יצא בדיוק בסדר.

ההבדל בין דוד בן-גוריון לבין יורשיו במשרד ראש הממשלה ובמשרד החוץ היה חותך. לא יכל להיות ספק כיצד היה מגיב בי. ג'י.

סיפר פנחס לבון לכנסת גבוהה : דייז נסע רק לצורך לימוד אישי. טוב שהפנטגון פירסם את הודעתו, מפני שהיא מאשרת בדיוק את כוונות הממשלה הישראלית. ממשלת ישראל תש"ס את כל ההוצאות הקשורות עם אוכל ולינה. כעבור יום אף מסרה הממשלה הודעה רשמית לאמריקה. הודיעה שתשים שני דולאר וחצי עבור כל לילה שהרמטכ"ל יישן במחנה צבאי. התלוצץ משה סנה : „מי ישלם עבור הכביסה ?"

איתה שעה ממש נמשך מסע ההצנחן של הרמטכ"ל העיראקי. אייזנהואר קיבל לראיון את ראש ממשלתו והביע את תביעת רצונו מעיראק. ריג'ו וראדפורד הופיעו בקושי לקבלת-פנים בשגרירות ישראל, קיבלו בקושי את דייז לבין קורנימוסיו בפנטגון. שום מדליה אמריקאית לא הוצמדה לחזהו של גיבור מלחמת סוריה.

אולם חמור מכל הפרטים האישיים היה הקו הברור שהס"מון מהשתלשלות העלבונות : צבא ארצות הברית, קבוצת הלחץ החשובה ביותר במנגנון השלטון האמריקאי, שקולו בעניני מדיניות הפך למעשה למכריע, החליט לא רק לתמוך בקו אנטי-ישראלי, אלא אינו חושש אפילו לגלות קו זה בצורה העולבנית ביותר לציבור. המשך ביקורו של הרמטכ"ל בתנאים אלה היה עוול גדול לישראל — ולמשה דייז עצמו.

* הנרי ביירוד, דובר המדיניות האנטי-ישראלית החדשה, הוא בוגר אוסטרליה, בית-הספר המרכזי של גרעין הקצונה האמריקאי. האיש הקובע במשרד החוץ, ולטר בל"סמית, סגן השר, הוא איש מטה, ראש מטהו לשעבר של אייזנהואר עצמו.

ביים. לאן נעלמו מיליון ו-950 אלף הנותרים ?
ברון. קסטנר טען תמיד כי אמנם החי

לערפלה סופית, הוא התחמק מלהשיב על השאלה היסודית : הסוכנות היהודית קיבלה רק 50 אלף משני מיליון הדולרים המוש

קסטנר מנוסעי רכבת ההצלה ומסרם לב-כר, שהחזירים, כביכול, בתום המלחמה, הי-תה מעורפלת למדי. רפאל כמעט והצליח

שכאילו קיים קסטנר עם הנאצים ושהביא אותו להעיד לטובת איש הס. ס. בכר. פרשת שני מיליון הדולרים, אותם אסף

החיים והמוות ביד הלשון וידיו של כלבו

ישנם בעולם המון אנשים פרימיטיביים. הם משתמשים למלחמת הקיום בשכל, בצפרנים, בשניים, באגרופים, או באבא שלהם. אבל אני כלב תרבותי — אני משתמש בלשון. ואני אומר לכם, שהדבר הכי חשוב בחיים זה לדעת ללקק. בעלי הוא איש חביב מאד. על כל קילו בשר אני מלקק את רגליו שלוש פעמים. את הבשר אני אוכל, והוא מאושר באדם. הוא יודע שבכל העולם יש יצור אחד נאמן לו, והוא מתפאר בי בחוג ידידיו. לפעמים אני נובח על השכנים, ובעלי מרגיש רגש בטחון עצום.

יש לי לשון מחוטפת מאד. עם כל לקיקה שאני מלקק, אני מקלף מבעלי רצועת עור. אתמול הגעתי כבר עד העצם. אבל בעלי מאושר ומתמוגג ממסירותי, ונותן לי בשר בלי גבול. ועל זה כבר נאמר בתנ"ך של הכלבים: לשון רכה תשבר גרם.

הב הב הב!

המשכיל בעת ההיא ידום

כולנו יודעים יפה מאד שהיום אין כבר מה להגיד. כל מה שרע כאן, ידוע אפילו לנהגי הטכסי, ואפילו לטפסרים ברחוב לילינגטון. היום כבר פשוט בושא לאדם תרבותי לגלות מה לא בסדר כאן — כמעט כמו לספר בדיחה ישנה. וזוהי הסיבה שאנשים משכילים, שתמיד שתקו או אמרו שהכל בסדר, שותקים ביחוד עכשיו — וביחוד כשיש על זה פסוק בתנ"ך (ראה לותרת).

נשאלת אם כך השאלה — מדוע נט אני לא שותק? על זה יש לי כמה תשובות.

א: מה אכפת לכם, לעזאזל? אתם לא מחויבים לקרוא.

ב: אם לא יועיל — לא יזיק, או — אם לא יזיק — לא יועיל. איך שאתם רוצים.

ג: כל זמן שאני עוד כותב, סימן שעוד לא כל כך גרוע.

ד: כל זמן שהמצפון לא נותן לי מנוחה מפני שגרשתי את האנגלים, אני חייב להתייטר.

ה: משלמים לי בעד זה.

משפט אדם שעשה לדעתו מעשה שהזיק ל— צבור. לכן הסעיף עצמו עלול להיות מזוי.

עיתונות

מאת כתבנו המיוחד

כל עתון מכובד בעולם אינו סומך על מי קורות האנפורמציה השיגרתית, מחזיק כתבים מיוחדים בנקודות רבות ככל האפשר על פני כדור הארץ. עובדה זאת ידועה גם לכמה עתונים ישראלים מכובדים, המדגישים את כבודם עלידי החזקת שניים שלושה כתבים כאלה בבירות העולם. ההבדל הקטן נעוץ רק בכך שכתבי העתונות הישראלית צריכים, בדרך כלל לכסות מדינות שלמות או אפילו יבשות שלמות, מחו"ס אפשוות תקציבית להחזיק מספר גדול לעתים קרובות תוך כדי החזקה במישרה אחרת, כדי לפגוש את עצמם.

מוכן שבתנאים אלה עבודתו של הכתב איננה אלא מקרית. מצטמצמת בעיקר בקריאת העתונות המקומית והעתקת אותו חלק של תוכנה, הצריך לעניין את הקורא הישראלי, לטופסי-מיקרוס קורים. עד מהרה קונה הכתב לעצמו את ההרגשה, כי מדינת ישראל איננה אלא סרובינציה נידחת שאין בה אלא קורא עתונות מקומית, שולח ידיעות שהגיעו מזמן בצניורות אחרים.

61 דולאר = 300 פרוטה. דוגמה בולטת למצב-עניינים זה אירעה בשבוע שעבר כי אשר פירסם הארץ ביום 1 בעמודו הראשון, תוך הדגשת מיוחדת להארץ, כתבה של שליחו בארצות-הברית, אלהיה סלפטר. הכתבה, שפרט למשכורת הכתב עלתה לעתון ולאוצר הישראלי, 61 דולאר (כל מלה ה"מועברת בטלגרף אלחוטית מארצות-הברית לישראל עולה לפי תעריף העתונות דולאר אחד), סיפרה בהפתעה רבת כי בשבועון סייס התפרסם מאמר על תוכנית המים, הי מצטיין, שלא כרגיל, בנימה ידידותית ליש"ר.

ייתכן שידעיה זאת היתה באמת רבת חשיבות והיה עליה להיכנס לעמוד הראשון. אולם במקרה זה כדאי היה שכתב הארץ בתל-אביב ימסור אותה, לאחר שהוציא לי צורך זה 300 פרוטה בלבד. כי גליון הסייס שבו התפרסם המאמר הופיע בבוקר הייב הקודם, יום ה', בכל דוכני העתונים ביש"ר ראל.

לפי דרישה מפיץ סייס בישראל, שדרש להקדים את משלוח העתון כדי שיופיע ב"שוק בעת ובשונה אחת עם פרוטספיג"י ה"עיתון-האח האנגלי של העולם הזה שתפוצתי החלה מגיעה לממדים מדאגיים.

שה שפני נסיון, לראשונה במדינת ישראל, כשהיועץ המשפטי קם נגד:

• עורך-הדין דוד גנור על אשר ערך סכס נשואין במשרדו (העולם הזה 763).

אגד, מכיוון שהשביט את התחבורה למשך מספר שעות, אחרי שמת בתחנה ה"מרכות בתל-אביב הסדרן סגל.

• יצחק בן-ישי, עורך-דין שמילא את בקשתו של מהנדס אחד, רשם אגודת מהגרים ששמה לה למטרה להסדיר בעיות ה"מקצוע בארץ לבחון ולתת תעודות, מכיוון שלא קיים חוק האומר כי מהנדס זקוק ל"תעודה ממשלתית, כך שבאופן תיאורטי יכול כל אדם החושב עצמו מוכשר לכך, ל"קבל עבודות כמהנדס. את התעודה הראשו"נה קבל המהנדס עצמו כשעליה חתומים שניים מעובדיו, פקיד ופקידה, ועורך-דין בן-ישי, כיועץ המשפטי של האגודה.

שדוש דעות. אחרי ישיבות מרובות מצא בית-המשפט המחוזי את גנור ואגד אשמים, קנס את הראשון 50 ל"י, את ה"שני ב"200. בן-ישי זוכה.

גנור ואגד מהרו להגיש ערעור על ההרשעה לבית המשפט העליון. לעומתם מהר גם היועץ המשפטי, הגיש ערעור על זכויו של יצחק בן-ישי.

השופטים העליונים משה וילברג, דוד גויטיין וזלמן שניאור חשין, לא תירצו פסק-דין אחרי. הם פרשו את הסעיף כל אחד כי דרכו.

וילברג פסק כי הכוונה במונח "צבורי" היא לציבור במובן המדינה, למחלקות ה"ממשלתיות, למשל. לפיו גרם גנור ה"מחלקת רשום התושבים הממשלתית, כיוון שמקרים רבים דומים היו. משבשים את רשימותיה.

לפי אותו קו גם זיכה את אגד.

גויטיין החזיק בדעה שהזיק צבורי הוא היזק לצבור בתור צבור. הצבור לא ניווק מפעולתו של גנור. למי זה איכפת אם זוג רוצה להנשא במשרדו? לעומת זאת גרם אגד היזק לצבור בזה שלא הסיעו באותו יום.

חשין הכליל את דעותיהם של וילברג ו-גויטיין, הרשיע גם את גנור וגם את אגד. בנקודה אחת, היו שלושת השופטים העליונים תמימי דעים: ביחס לסעיף 105 עצמו, לפיו, מסתבר, יכול כל איש-חוק לתבוע ל—

• על דעה זהה של משרד המשפטים, ראה תצפית.

צעד ראשון. החדשה האמיתית מנצרת לא היתה השבוע בחירת ראש העיר. בה"דעה לא מובלסת בעיתוני הערב הודיע שר הפנים ישראל רוקח על פתיחת חקירת ה"מאורעות שזעזעו את נצרת לפני חודש (ה"עולם הזה 871).

היה זה בדיוק יומיים לאחר התביעה ה"נשנית של העולם הזה (873) לתגובה ממ"שלתית ופתיחת חקירה ששר הפנים ביקש את הממונה על מחוז הצפון, שלמה הר"אבן:

• לחקור את התפרצות ההמון שמנעה את הופעתם של חברי המועצה בכניין ה"עירייה.

לגלות את האיש או האנשים האח"אים להבאת כנופיות כפריים מאורגנות לנ"צרת, למסירות התפרצות, שוד והצתה.

חקירה פומבית היתה יותר הולמת את פרשת נצרת. אך צערו של שר הפנים הוכיח לפחות, כי הבין שאי-אפשר לעבור לסדר היום על מה שקרה בנצרת.

אבא: מכים אותי!

סרן אברהם הוז נסע בגימז הירוק שלו ל"ביתו, במעלה הכביש הראשי של נצרת. אתו במכונית נסעו אשתו, לילי, ובנו, דני בן ה"5, שחזרו מביקור של ערב שבת.

פתאום, ראה הוז מולו שורה של צעירים שחסמו את הכביש, צעדו בהפגנה. הסרן ב"קש לפלס לעצמו דרך. אותו רגע נשמעה מפנים המכונית, צעקת הבן: "אבא, מכים אותי!"

הוז עצר מיד את הגימז, קפץ מהנוצה. למ"רות שהיה לבוש אורחות, הכירו אותו כל הנוכחים היטב, מתוך עבודתו הממושכת ב"משרד המושל הצבאי בנצרת. אולם גם והו"תו וגם דרגתו לא עמדו לו. המפגינים, קבו"צת צעירים קומוניסטיים, התנפלו עליו.

אשתו וילדו של הוז נמלטו אל מרכז ה"עיר, הוציקו את המשטרה. כשהופיעו ה"שוטרים, מצאו את הסרן שותת דם, פצוע בראשו, צלעותיו שבורות. המשטרה עצרה מיד כמה מהמתקיפים.

מעצר עד לדין. אותו לילה עברו חול"יות שוטרים בסמטות נצרת, דפקו מדי פעם ב"בלתות, יצאו כשהם מובילים אורח מתמר"מר, שהמשטרה חשדה בו להיות מעורב ב"תקרית של הערב.

14 העצורים שנלקחו למשטרה, הושמו במעצר אדמיניסטרטיבי, שייאריך עד שיוע"מ"דו לדין צבאי. לא היה ברור מדוע אי-אפשר היה להעמידם לדין מייד, להביא את האש"מים על עונשם, לשחרר את החפים מפשע.

חוק

ההיזק המזיק

סעיף 105 מפקדות החוק הפלילי אינו ידוע ביותר. הוא קובע כי כל אדם הנושה מעשה "העלול לגרום להיזק צבורי" עובר עבירה.

בשבוע שעבר הופעל סעיף 105 על שלו"

זיר בכר את שני המיליון, אך הם נעלמו, יותר מאוחר איך-שהוא. תמיר סבר אחרת: הכסף נשאר בידי בכר, ששיתף את קסטנר במצור. כדי לממש שותפות זאת נאלץ קסט"נר להציל את בכר וזה מסביר את הצהרתו בשבועה (לטובת בכר) בנירנברג.

רפאל לא זכר או, לפחות, לא זכר ה"טב את פרשת הדולרים. הוא ניצל את מעמ"דו כעד הגנה, השתמש מכל תשובה ברי"רה. מצבו של תמיר היה קשה: הוא לא היה רשאי לחקור את עדו של חקירת שתי"וערב, לנסות להוציא ממנו את האמת.

גונג. אך כשהגויס רטאל בתשובותיו ה"לא-מניחות-את-הדעת מהר תמיר לנצל את ההזדמנות, ביקש להכריז את רפאל כעד עיין". התנגד חיים כהן: "לו ידע ידידי המלומד את מלאכתו היה משיג תוצאות מניחות את הדעת מעדיו הוא."

השיב תמיר: "אכן, איני יודע את מלאכ"תי. ולכן עמדתי במשפט זה היא כל מו"הירה."

אחר שהצחק באולם בית-המשפט שכך הכריז השופט על רטאל כעד עיין. בתור שכזה נאלץ לאשר, בחקירת שתי וערב ש"נמשכה שעתים, את גרסת תמיר: הכסף היה בידי בכר.

בעובדה מרשיעה זו לצלל הגונג, הודיע על קץ הסיבוב השלישי, אחר ששים ישר"בות דרמטיות. הלוחמים חזרו לפינותיהם, ייפגשו בעוד שלושה שבועות לסיבוב הסופי: הסיכום. ורק לאחר מכן ירים ה"שופט את יד אחד הצדדים.

נצרת

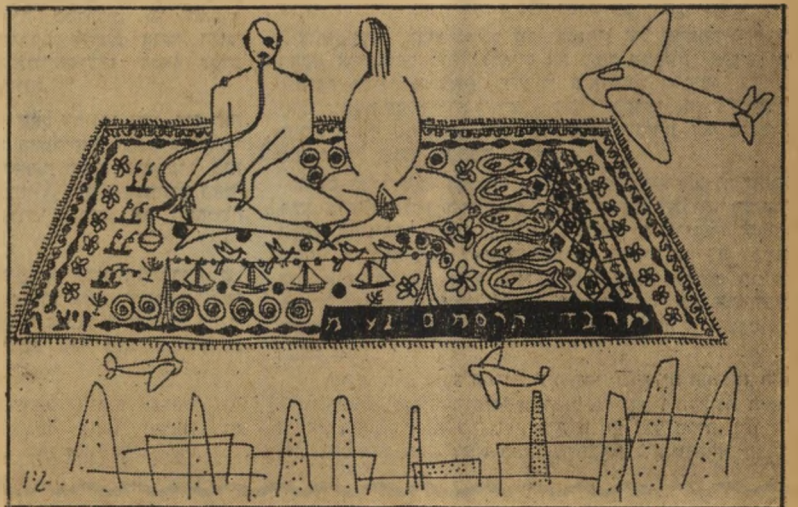
בחירת "הזק"

בהתכנס 15 חברי המועצה באולם המוע"צה הוצע ידעו כי כבר נמצא ראש עיר לנ"צרת. זה שבועות היה ברור כי אמין גר"גורה המומד ושב"השיער, 64 ח"כ ה"כנסת הראשונה. המכונית עלי-ידי רוב אנשי נצרת הזקן, היה בעל עמדת המפתח במאבק על ראשות העיר.

מה שלא היה ברור עד הרגע האחרון כמ"עט: מי יצביע בעד גר"גורה לכשיסכים להעלות את מועמדותו? הבעייה לא היו הקולות הדרושים כי אם העובדה ששני ה"צדדים, המפלגה הקומוניסטית והסיעות ה"לא-קומוניסטיות כאחת, רצו בו כמועמדן. לבסוף היו אלה שבעה הקולות הלא-קו"מוניסטיים שנתנו לגר"גורה, יחד עם קולו שלו, את שמונה הקולות הדרושים. יעקוב פרח, החבר הלא קומוניסטי של עדת גר"גורה היוניתי-אורתודוקסית הצטרף דווקא לששה הקומוניסטים.

לפי חוקי העדות, עדות מרשיעה מפי עד אותו צד חמורה מזאת של עד היריב. אם השופט יכול להניח כי עדות כזאת נ"נתנת במזיד, הוא יכול להכריז על העד כש"עוין, בשחררו בכך את צד העד מכובד עדותו ובאפשרו לו חקירת שתי וערב של עדו הוא.

אות קי

אנחנו מצפצפים על משלם המסים האמריקאי!

רדיפה על אופניים. יחיא נמלט, כש בגדיו נוספים דם, והסכין המבהיקה בקרני השמש בידו. לפי עדות השכנים רמסה לולו את ראשו של החתן כשתופחה פותחת את עיניו המזוגגות של הבעל, מלאה אותן חול.

למשטרה נשאר גחיתו המוסעת של סבלו. היא עקרה את העמוד מכוסה כתמי הדם כדי שימשש מוצג משפטי, נסרה חלק ממדרגת העץ בביתו של יחיא שעליה היה גם כן דם, לאותה מטרה.

לחנות המשטרה הגיעה בינתיים כמעט כל המשפחה ההוגה אל המנוחה ואל הנחלה. יחיא שנתפס על ידי המאזין שדוף אחריו על אופניים כשסטרן טעון בידו הודה ברצח ואצל לולו, בעלת התבלול, נוצצה עוינות לפי חות עין אחת. תופחה נענעה בידה את בנה הקטן, קרצה אליו בעיניה הפוֹתלת. האב ראו"ב יושב מחריש. סלמן לא נתפס.

המשטרה לא חשבה לחדש דבר בקשר ליתר הזוגות המושלשים במעברה. "אולם", אמר סמל משטרה חוקר, "אם סבלן היה חי היינו מאשימים אותו בבינאמיה".

דרכי אדם

חירות משירות

שלושה השוטרים הצבאיים שצלצלו בפע- מון בית בנס ציונה בשעה שתיים לפנות בוקר באו בשליחות חשובה: לעצור את ג'וזפין המשתמטת משרות צה"ל. ג'וזפין הסכימה עם השוטרים כי שליחותם חשובה, אך טענה כי היא מיותרת. כאשר נשואה היתה היא משוחררת משרות צבאי. המסמך לסענתה, תעודות הנשואין, נמצא במקרה ב" חדר הסמוך, בו ישנו הורי ג'וזפין. כבת טובה ביקשה לא להעיר את ההורים, הזמי" נה את השוטרים לשוב בבוקר.

אך נעלמו השוטרים, נעלמה גם עדינותה של ג'וזפין, היא מיהרה להעיר את הוריה, יחד אתם שלושה שכנים: צורף זהב, רב המושבה ואת ידידה משכבר הימים, פרננדו.

תוך שעתיים סיפק צורף הזהב שתי טב" עות, הרב — כתובה וחופה ופרננדו את הבעל, הפכו בכך את ג'וזפין לאשה נשואה.

כאשר שבו השוטרים הצבאיים בשש ב" בוקר, כבר היו הוריה של ג'וזפין ערים, והיא הראתה ברצון, לשוטרים הצבאיים את תעודות הנשואין מבטיחות החרות משרות.

כבר שיא ההתעללות. הוא מהר לבית אחיו יחזקאל ביבנה, אשר השתחרר יום קודם לכן בערכות אחר שדקר אדם.

את אשר החליטו ביניהם ספר יחיא בקול רם בבית הקפה בעל האווירה התמיד"מתו" ח: סבלן חייב לתת לאחותו גט מידי או לקבוע לה תשלום חרשי.

סבלן, ששמע בהתרגשות את הכרות ה" מלחמה של יחיא, הזכיר לו כי נשא את אחותו לאשה כדי להציל את כבודה.

יחיא חזר על הודעתו זו בבית הקפה גם למחרת, ערב שבת, שלא היה שונה ברוחו מיום חול רגיל: "מחר כבר לא תשיר, מחר יהיה אחרת!" פנה לסבלן, שהנעים לקהל בומירות עצובות מסולסלות בעזרת קולו הערב. אף אחד לא יחס חשיבות ל" דבריו של יחיא השדוף והמצומק שרוח קלה נראתה כמספקת בהחלט למחקר מעל" פני האדמה.

סבלן זמר עד לאחר חצות. למחרת היה בין הראשונים שבאו לבית הקפה, שחק קצת קלפים כשבמקום הכסף משמשות סוכריות מנטה, סרב להפצרת ידידיו להשאר בקפה, עזבו ב-12 בצהריים.

סכין בין גופות. בביתו הזכירה לו דוי כי ארוחת בוקר לא הוגשה באותו יום מחוסר מצרכים. סבלן פנה לחנותו של מוכר

שנצח זמן קצר קודם לכן במכת גרון על ידי מעריך אלמוני.

אולם סבלן המשיך להתהלך עם תופחה גם כשעברו מכפר סבא לקוביבה. אלא ש" תה נשמעו איומיה של משפחת עבדו כולה, לרצות, והפעם את תופחה, כיוון שכרסה תפחה ועלתה מיום ליום.

סבלן הבטלן, שהביא בשותף עם דוי שני ילדים לעולם והמשיך לכלכלם מאויר ופיתה, תודות למשרד הסעד כמובן, החליט להציל את חייה של תופחה. "מעליש" אמר, "תהיה עוד אחת."

הוא ירד לרבנות, ספר על מצבה העדין של תופחה, ועל הסכמתה של דוי לחלק את החדר האחד בצריף העץ ואת הבעל בריא הבשר עם אשה נוספת. במזל טוב (ובחסכ" מתו האישית של הרב מאיר חי ב"רציון עו" זיאל) הפך סבלן לבעל לשתי נשים.

מיד נוכח סבלן לדעת כי השמחה והשלוה רחקו ממנו הלאה. החיים הקשים בקוביבה הגידיחת לא הפריעו כל כך כמו האשה ה" שלישית שנדחפה באמצע: היתה זו אהבתה הגדולה של תופחה — האם לולו, בעלת ה" תבלול על העין השמאלית.

כסף דרך העיניים. לולו (70) נתנה לבתה שיעור בחכמת החיים. עליה למרר את חייה של דוי, לדרוש מסבלן לגרש אותה,

קרוב רצח משה סבלן ואחמנה דוי

פזילה מימין, תבלול משמאל

להפוך את תופחה לזידי הראשונה והיחידה בבית. הכסף לא הספיק בכל זאת לכל מש" פחת סבלן כתוצאה מהלידה שהביאה הפעם תופחה לעולם.

לבסוף הושגה מתחית המטרה: תופחה הפכה לגברת הבית מספר אחת אולם היה זה בית אמה, מכיוון שסבלן התגלה גם כ" סרבן, המשיך להעריך את אשתו דוי, אילן על ידי כך את תופחה לעזוב את ביתו.

המריבות בין שתי המשפחות נמשכו ב" סדרן עד אשר בבוקר יום החמישי האחרון הגיעה תופחה ללשכת הסעד. בתה, מאחד משני בעליה הקודמים בעיראק, נשלחה על ידי אותה לשכה לקיבוץ. תופחה שלמה ב" זמנו עבודה דמי נסיעה. היא באה לדרוש את הכסף חזרה.

לאחר שהעובדת הסוציאלית הסבירה לה כי העניין כרוך בפרוצדורה מסוימת, הב" טיחה לה תופחה תוך כדי צעקות כי תוציא את הכסף דרך עיניה. סבלן שהיה באותו בוקר בלשכה לאחד מביקוריו השגרתיים החשיב את תופחה עדיין לאשתו ביקש ממנה כי לא תבייש את המשפחה, תפסיק לצווח.

היה זה יותר מדי בשביל עצביה הרופ" פים של תופחה. היא הרימה צעקתה גם על הבעל הסרבן, החלה לחבוט בו, כמעט ש" הלבנישה עליו פה אשפה שעמד בקרבת מקום.

"מחר יהיה אחרת!" חסרת נשימה ספרה תופחה לאחיה, הספר חשוך הבנים יחיא, כי סבלן התנפל עליה, רצה לקרוע את שמלתה ולבניה, לחלל את כבודו. יחיא לא חשב פעמיים. בעיניו זה היה

הקורא הישראלי, שקרא את הכתבה ב" נחת, שלא כמו הכתב הניו-יורקי שנאלץ לחזור, הבחין כי המאמר אינו כה ידידו" תי. אגב שתיים שלוש מחמאות לישראל, בא לסתור לחלוטין את תכנית המים הישראליים.

דת

הנס בלוד

יגומן ארכימנדרט אגפיוס הממונה על כנסיית ג'ורג' הקדוש האורתודוקסית יונית בלוד לא ראה נס בכל 58 שנות חייו. אבל כבר כשלמד את הברית החדשה בילדותו ב" איזמיר האמין בכך שנסים יכולים לקרות. אך לא באיזמיר, בה בעיר העתיקה של יו" שלם ולא בלוד. בה חי את 40 שנותיו ה" אחרונות בשקט, בחדרו והגן, המ" קושט בתמונות ג'ורג' הקדוש, המלך ג'ורג' החמישי והמלכה מרי, ארץ נס כלשהו לא" גפיוס הוא כמעט והגיע למסקנה כי ייתכן ואין הוא ראוי שיתארע לו נס.

ביום הששי שעבר אירע הנס לו לא ציפה אגפיוס יותר. היה זה משרתו עוסמן שהת" פרץ לחדרו כשבידו האחת המטאטא וכידו השנייה מפתח הכנסייה הגדול, רועד כולו וחיוור קרא: "בוא לכנסייה, אדון, בוא ל" כנסייה. קרה נס!"

הנס: הרצפה והמעלות לקבר הקדוש ב" אולם הכנסייה החשוך והמעורפל היו מכר" סים ככתמים שחורים. השיש הלבן במרתף הקבר השחיר כפחם והקירות כוסו זיעה.

"הקדוש רוג' מאד." השמועה פשטה כאש ומאמינים לאלפיהם זרמו לכנסייה, לח" וות בנס. אגפיוס התאושש בינתיים, עמד ליד השער והרגיע את המאמינים: "הכל בסדר. איש לא נפגע. כבר רחצנו את הכת" מים." אחר הוסיף: "לא הבנתי את פשר החוץ, אבל חושבני כי הקדוש רוג' עלינו מאד, מאד רוג'."

אחר שהמאמינים התפזרו, נשארו הכופ" רים ודנו על המצב. הם בדקו את הקירות ואת הקבר באצבעותיהם. אחדים טענו כי לחות המקום וחום הקירות התיצוגיים גרמו לנס. סוג אחר, ציני יותר, חייך לעצמו, סבר כי הנס לא היה אלא אמצעי להגדלת התרו" מות לכנסייה, שיסודותיה הראשונים הונחת, לפי האגדה, לפני 1600 שנה.

פשעים

"מחר כבר לא תשיר!"

הזוג סבלן (חורז עם תבלן) היה שונה מ" רוב הזוגות בקוביבה. ההבדל העקרי היה במהותו של הזוג: הוא היה מורכב בציודו האחד ממשא, סבלן, הענק המשופם, ובצי" דו השני משתי נשותיו, דוי ותופחה.

ההבדל השני היה בחייו הפרטיים של הזוג. שלא כיתר שלושת הזוגות בני שלוש הנפשות בקוביבה לא היו חייו שלוחים אף לשניה אחת. שרשי עובדה מעציבה זו צמ" חו בכפר סבא.

משה סבלן הגיע לכפר סבא לפני כשלוש שנים, מעיראק. יחד עמו הביא סבלן גם את אשתו דוי ותינוק תמז. נוסף עליהם נלווה גם יצור שלא נזקק לדרכון: אהבה הבסלה ושנאת העבודה שנטבעו אצלו בדם עוד כשהיה מתפרנס על רוחיה של אמו ב" עיראק.

גם כאן היה שטח פעולה נרחב לבטלתו. עבודה משך 12 יום בחודש, שחולקת לפע" מי, לא ענינה אותו. לשכת הסעד ספקה בין כה מספר לירות לחודש. היה לו זמן ולא היו לו דאגות.

אולם כמו במצבים דומים אחרים, הרש" תה רוחתו הנפשית של סבלן נעוצה את עיניו בתופחה עבדו השחרורתי, שמלבד עינה הימנית הפוֹתלת במקצת כלפי שמיים, היתה מושלמת במעלותיה הגופניות.

"מעליש עוד אחת." אחי תופחה, יחזקאל, אים על סבלן כי במקרה שלא יפסיק את טיוליו הליליים והיומיים עם אחותו לפרנס הסמוך יהיה סופו כסוף אחיו,

* קצין צבא זרמי שמת מות קדושים נוצ" רי בשנת 303, נחשב כאחד הקדושים הח" שובים של הכנסייה האורתודוקסית היוונית, היה בימי הביניים הפטרון הקדוש של הח" ילים, נשאר עד היום פטרונה של אנגליה.

הארץ

האסיפה הכללית של גושי טרנ" סמיסה תתקיים בבית המושט המ" חוזי בחיפה ב-19 לחודש בשעה 1 בבוקר (הארץ).

ח. קיסנים, חיפה

חושך בעיניים, מה? הנבחרת של צפת איכזבה ביותר במשחקי הגביע העולמי בכדורגל (הארץ).

י. בר-אורה, רחובות

למה ציפיתם, לכל הרחובות?

דינה זולטן, חיפה

המממ...

חברי מערכת העולם הזה ארבעה שלחמי

עברה לתלאיב, נישאה למהנדס שהכירה עוד בהיותו סטודנט התכניון תלפאי וגר הקאמרי.

שלוש שנים יותר מאוחר זכתה בהופע" תה הראשונה על קרשי מוגרבי. היה זה תפקיד ניצבת, אחת מנשות החצר בהצל. חייה שהיתה, כשמה, חייה מדי לתפקיד האלם של ניצבת, עוררה את תשומת לב ראשי הקאמרי, שזיכו אותה כבר בהצגה הבאה בתפקיד כמעט ראשי: הנערה היתית, זה בקרא לי סיומקה, דינה התל-אביבית, הנקלעת בין הקרייזים לאידיאליו.

מקווה להיות! שרת צבא עטופת עוד גמרים וקפצנית במלכת שבא, גילון צנועה וחמודה בנאסר אל-דין וקלארה ב" אנשי ריב היו תמרוזי הדרך הבאים בעלייתה של חייה הררית תחת אורות הבמה. השח" קנית התמירה (1.69 מטר), חומת העין, צחורת השן ושחורת השער כבשה את הקהל שהתפעל ממשחקה הרגיש, מביצועה המושלם שעיקריו קול צלול ותנועה נקיה להפליא.

חייה עצמה לא התפעלה מעלייתה (ש" זיכתה אותה במשכורת החודשית של 142 לירות!), השיבה לשאלת כתב מראיין: "שחקנית טובה? עוד לא. מקווה להיות".

* משכורתם של כוכבי הקאמרי חנה מרון, יוסף ידן, אינה גבוהה בהרבה, מגיעה ל- 200 לירות לחודש.

(ראה שער)
ה. ערה הצברית בת ה-16 וחצי שיצ" אה את שער גמנסטית ביאליק ה" חיפאית כשהיא מצוידת בתעודת בגרות וברצון עז להשתלב בלי" מודי המטמטיקה באוניברסיטה העברית לא הגיעה לירושלים. במקום זה מצאה את עצמה, כעבור שש שנים, בדירת שיכון דרום תל-אביבית*, נשואה למהנדס-בניין ובעלת אחד השמות העולים בעולם התיאטרון: חייה הררית.

למרות התעניינותה הרבה של חייה, מאז ומתמיד, במטמטיקה (ולגביה, כמובן מאליי, במשחק השחמט) לא היה לה נחן לבעיות הישוב ונוסחות אלגברה בלבד. משיכה לא פחות חזקה הפעילו השטח שבין המסך לקלעים. בייחוד מאז שחקה בלהקת בית הספר את תפקידה של מאשה, אשת המורה, המתאהבת בשר צבא נע ונד בשלוש אחיות של ציכוב, שוברת את לבו כשזה נוטשה סופית.

אחרי שדוש שנים. בבחירה בין מ" ערכוני אונייל לנוסחות ניוטון התעברה מלחמת העצמאות, שהעבירה את חייה ל" להקת חיל הים שהציגה משך שנת קיומה רק על היבשה אך בכל זאת הצגות ימיות כ" מערכונו של או'נייל, ציד הלווייתנים.

נסיון השנה שכנע את חייה סופית. היא

* אחד משכניה לבית של חברת מפלגת השמאל הסוציאליסטית הררית: מנהיג ה" שומר הצעיר, מאיר יערי.

„אני גרמתי למלחמה!“

מאת שלום כהן

אתם בודאי חושבים שאתם יודעים כיצד פרצה מלחמת העצמאות. מן הסתם, משוכנעים אתם כי הדבר קרה אחרי שכמה ערבים ארבו לאוטובוס של אנד, שנסע מנתניה לירושלים. אם כן, רבותי, אינכם אלא טועים. המלחמה התחילה בצורה אחרת לגמרי. ברשותכם, אספר לכם בדיוק כיצד.

אולם לשם כך, עלי קודם לספר לכם כיצד נהיתי לשחקן קולנוע: ישבתי במערכת, מאוחר מאוד בלילה, וכתבתי. פתאום גילצל הסלפון. זה היה הצלם הראשי. הבנתי מיד שקרה משהו רציני מאוד. לא טעיתי.

„שמע, שלום, האם אתה מוכן לשחק בסרט?“
„הה... ה...!“

„מצויין! אני מיד בא אליך עם מישו מחברת הסרטים!“
בדמיוני כבר הצטייר יצור משונה, הבוחן אותי מלמעלה למטה ומושך בכתפיו: מצטער, לא מתאים. אך ענותי העמוקה לא יכלה לסבול את המחשבה. ראיתי את נציג חברת הסרטים דוהר אלי, בידו האחת חוזה לעשר שנים וכמה מיליוני לירות — לא, לא, דולארים! ובידו השניה עט, מתחנן במגי שאסכים לחתום. אחריו שורה אינסופית של עתונאים, צלמים, מעריצים המבקשים חתימות ושוב צלמים וחוזים. פה ושם הכרתי כמה מכרים וחזיקים שניסו קולו של הצלם החזירי למציאות: „שלום, זאת היא בבה, מחברת הסרטים.“
להתנהג כאילו היינו אחים לנפש. עשיתי את עצמי כאילו שאני מכיר אותם.

בחורה חנינית מאוד. שיער זהוב, עיניים נוצצות, חיוך רחב.
(לעצמה, או לצלם, או לשניים יחד): „כך, אני חושבת שהוא מתאים.“ (לי): „אתה מבין, השחקן שהיה שצריך למלא את התפקיד הזה נסע פתאום ללונדון ואנחנו צריכים להסריט מחר. אתה יודע כמה קשה למצוא שחקן מנוסה בן לילה... נבוא לקחת אותו בשבע בבוקר מהבית ועליך ללבוש חליפה חומה בהירה ולענוד עניבה. אה, כן... הנה התפקיד שלך.“

מקום ההסרטה היה בביתה של רבקה זיו בתל-מונז. בית גדול, בתוך גינה ענקית, מקושטת בריכת שחיה. ממש כמו בסרט. היו שם המון בחורות יפות. מישו הלך בניגון וזירז אותן כל הזמן: „גו, גו, להתפשט, להתפשט!“ מישו אחר בא אלי, בידו רשימה ארוכה של מי יודע מה וכאילו שכבר הכיר אותי מילדות, לקח אותי ביד ואמר: „בוא, הבמאי רוצה לראות אותך.“

תורולד דיקנסון, הבמאי, הסביר לי שאני צריך לשחק תפקיד של עתונאי ערבי בעל רמה תרבותית, המשתתף בנשפית'גן בבית של איזה יהודי, ערב פרוץ מלחמת העצמאות. הכל צריך להיות שקט ומנומס, על טוהר התרבותיות (אתה מבין, בתקופה ההיא היו באמת דברים כאלה, כנראה!).

במסיבה הזאת צריך להתקרב אלי יהודי בשם רוני ותוך כדי ויכוח ידידותי-אבל-בל-זאת רציני אני צריך לחזוף אותו לבריכה. הכל בידידות ובנימוס, אתם מבינים. אה, כן. רוני זה הוא השחקן הראשי, כך שאם חשבתם שהתפקיד שלי זה תפקיד קטן סתם, בשולי הסרט, טעיתם. הייתי ממש צריך לזרוק את הגיבור למים. ומי שיותר חזק מהגיבור הראשי ואת אומרת שהוא גיבור ראשי עוד יותר. תשאלו כל ילד בבית העם אם אינכם מאמינים לי.

ואז רוני איסר אותי. הרגשה עצומה. בערך כמו זו של לוח מודעות עירוני כשעוברים עליו במברשת טובה. ענקית לפני שמדביקים עליו את המודעות. משם לקח אותי עוד פעם אותו איש שמכעס-הכיר-אותי-וכי-וכי. הפעם הושיב אותי על כסא גוף, על סף הבריכה. הוא הראה לי את האנגלי ואת השחקן הראשי, ששמו האמיתי מינק ווייגר, כלומר מיכאל וייסגל. „עכשיו נתחיל.“ אמר מישו.

שריקה במשורקת. בחורות קיפצו במים. יופי. רק המנורות הענקיות הפריעו. הן יצרו חום של גהינום. כולנו עברנו על התפקיד. דוקא לא רע. מישו אמר: „עוד פעם!“

החום הלך וגבר. הבטתי על כוס מיץ התפוזים שנתנו לי בתור תפאורה. כשקיבלתי אותה, היה קר. עכשיו הוא העלר אדים. חלק ממנו אפילו התאדה והשאיר פס לבן על הכוס. האנגלי ישיב לידי החזיק את רותיסקי-אנד-טודה שלו בצורה אנגלית מאוד. אבל הוא לא שתה אותה. הוא ידע מה ששמי לו שם.

פתאום עברה נערה עצומה. היא היתה בבגד ים ביקיני. אני הכרתי אותה. זאת היתה זיוה מהפנטומימה. אבל היא היתה מאופרת כמו בובת שעווה. וגם אני הייתי מאופר. והחום היה איום. בדרך כלל, כשאני רואה את זיוה מהפנטומימה עוברת, אני מרשה לעצמי שריקה נפשית ארוכה וממושכת. אבל הפעם, אני לא שרקתי. אני רק חשבתי כמה שזה לא כל כך מושך לראות בחורה ככה. עם כל התוספות האלו. ברגע זה, אני ריחמתי על חברי למקצוע שצריכים לנושך את ריטה היוזרת או סילבנו מנגאנו. מסכנים.

לבסוף, הגענו לקטע החשוב. אני הייתי צריך לזרוק את מינק לבריכה. אני עשיתי את זה בעדינות ובנימוס, אתם מבינים. יופי! הוא נפל למים ושחה קצת. הוא עלה חזרה ואמר לי: „אולי קצת יותר בכוח?“ טוב, יהיה כך. אני דחפתי אותו. יותר בכוח!“ עוד דחיפה. הפעם זה היה בסדר.

מינק נהנה מכל העניין. כל פעם שהוא נפל למים הצוננים אני כמעט מתי מקנאה. עכשיו בא הבמאי ואמר: „טוב, מסריטים. אתם כבר יודעים את תפקידכם.“
המצלמה התחילה לסובב. מינק התחמם וצעק לאנגלי: „אבל זאת היא מולדתנו! היא הביטחה לנו!“

אני הפסקתי אותו ואמרתי (אל תחשבו שזה כל מה שאני אומר בסרט. לפני זה כבר אמרתי כמה דברים חשובים מאוד): „נכון, האמת כמה רעיונות מודרניים לארצי. אבל יש יותר מדי יהודים כאן. איך זה ייגמר? או שאתם תדחפו אותנו למדבר, או שאנחנו נדחוף אתכם למים.“

ואני דחפתי אותו לבריכה, בעדינות ובנימוס, אתם מבינים. למחרת, בישרו הכותרות כי החלה המלחמה בארץ-ישראל. אם אינכם מאמינים, תלכו לראות את גבעה 24 אינה עונה.

משחתפים בהסרסת סרט עלילתי ישראלי או נפלו על גבעה 24

המארכת: רבקה זיו, פתחה את ביתה המפואר בתל-מונד למסריסים, הופיעה בסרט כמארכת מלבבת, כפי שהיא נוהגת כל יום.

הבמאי: תורולד דיקנסון (בחולצה הלבנה) לא נרתע מהחום ולהט מנורות הקשת, ביים בעירנות מערכה אחר מערכה של גבעה 24.

הניצבים: שניים מבין המאות שהופיעו בגבעה 24 כניצבים. תפקידם היה לשכשך כמה דקות בבדיקת השחייה רחבת הידיים.

זיווה: לניצבת זיווה היה תפקיד לא־רשמי: כל פעם שקפצה לבריכה, עוודה את השחקנים המיועגים, הסיחה דעתם לשניות מספר.

פיטר פריי, מבמאי הקאמרי, סבר אחרת, הזמין החורף את חייה למבחן סרטים אצל חברת זיקאור שהתעתדה להסריט סרט עלילתי ישראלי, המתרחש בימי מלחמת העצמאות, גבעה 24 איננה טאנה.

דם אירי כמאבק. חייה שהשתתפה בסרטון טלביזיה אמריקאי כרבקה אמנו ("היה תענוג לרכב על הגמל 1") עמדה בשני מבחני הקולנוע (עם מועמדים שונים לתפקידים ראשיים) בהצלחה, קיבלה את תפקיד האשה העיקרית בסרט.

כמרים מזרחי היא מעלה מעפילים וכור בשת את לבו של סוכן בולשת בריטי (ב) סרט: השחקן האנגלי אדוארד מהלר, ה"מתגייס, בגללה ובגלל דמו האירי, בסופו של מאבק, לצה"ל.

שלא כארבעה גיבורי הסרט הנופלים בקרב חזרה מרים מזרחי. כל יום לחל"א אביב מאתרי הצילום בחיפה, עוספיה או האולפן בהרצליה.

כי משך ששה שבועות ההסרטה לא יכלה חייה להשתחרר מתפקידיה בהצגות הקאמרי, השתתפה ערב ערב ב אנשי ריב ובנאסר אל-דין, אחרי או לפני שעות משחק מיינ"עות לתחת אורן הלוהט של מנורות הקשת (18 אלף חט).

יותר ופחות. חייה, שעבדה משך ארבעים ימות ההסרטה של המערכות בהן היא משתתפת, לעתים עד עשרים שעות ביום, הסיקה שתי מסקנות מנסיונה זה. הראשונה: "לאדם יש יותר כוח משנדמה לו".

המסקנה השנייה, שלא באה מפיה של חייה, אישרה כי יש לה יותר כשרון משנדמה לה. כשרון הבא למלוא ביטוי בה בעת פניה ובמשחק עיניה בשעת הופעתה הקולנועית.

המסקנה השנייה, כפי שהיא באה מפיה של חייה, נימקה את ההתרגשות שתקפה אותה לפני כל התחלת הסרטה. אמרה היא: "כל שחקן מתרגש, ככל שהוא מנסה יותר הוא רואה יותר שהוא יודע פחות וה"חוצאה: הוא מתרגש יותר לקראת תפקידו".

השינוי היחיד. אם חייה התרגשה ב"הופעותיה הקולנועיות הרי לא השתנתה בגללן. גם בימי ההסרטה הדוחקים בחיפה לא שכחה לבקר את משפחתה החיטאית (אמא, אבא פקיד, אח תלמיד משפטים, אחות תלמידה גמנסיה), לתרם לפחות שעה קלה למפלגה, כמחתימה על עצומת השלום, מפיצת שבועון המפלגה, שמאל... בשטח אחד השתנתה שחקנית הקולנוע חייה הררית בכל זאת: היו אלה שערוותיה שזכו בצבע נחושת במקום צבען השחור המקורי, כדי לא להופיע שחורות מדי לכשתוקרנה על הבד.

* משתתפת אחרת בגבעה 24, כנערה דורית: זמרת שושנה דמארי.

נאצי והפזמחניק: מפקד הכיתה המצרי (שחקן התיאטרון עזריה רפפורט) רצה הטיל רימון, שאת נצרתו הוא עוד מחזיק בין שיניו, כשנפג לידיו של הפזמחניק שחקן התיאטרון הקאמרי אריה לביא. כנראה היה לו ברור שהפזמחניק יגדה מוקדם או כמאוחר את האמת: המ-כ המצרי הוא נאצי שהתנדב להלחם ביהודים.

השחקן: לקראת הופעתו אופר שחקן הבמה האמריקאי מייקל וייגר לשעבר קריי: תחנת השידור האנגלית של ההגנה, בצבע של עגבניה אפוייה. עלידי המאפד רוני שכיטה אותו בצבע זה מכף רגל ועד ראש.

אותות: הלוח שבידו נשא את שם הסרט, מספר המערכה והקטע, טר לעורך הסרט לזווא מקומו של כל צילום שהסריטה המצלמה, חלקי הארץ, מארשבע עד לחיפה ומתל-מונד ועד להרצליה.

ביידימו, שהוכרחה לכך על-ידי שתי בנותיה. כשירת הברבור של העיתון עוסק בוגרט, המשחק את תפקידו כלאחר-ידי, בגי לוי שערוריה ענקית. האמת על ריינצי, ברנש אפל, שכל העיר שייכת לו, על מוס דותיה הממשלתיים.

על קידוש המטרה מוכה ונפצע אחד מ עובדי העיתון, נהרג בבית הדפוס על-ידי ביידימו ריינצי אחיה של נערה שנרצחה אף היא על ידם, ואשר ידע הכל אודות ריינצי שאיים גם על חייו של בוגרט, המשיב לו במשיכת כתף והשרקה האופיינית שלו: „אפשר להשתק את העיתונות, ידידי, אינך די חזק“.

הוא צדק, קיבל כפרס חזרה את אשתו בעבר שעמדה להנשא לגבר אחר.

יומן החדשות

בנעליים גדולות

● גיימס (מבצע ציצור) מייסון ינסה להכנס לנעלי הגדולות של השחקן הצרפתי המנוח ריימו, יגלם, כמוהו, את דמותו של הקולונל שאבר, לפי ספרו הידוע של בלזאק.

● אוהבת השערוריות סימון סילבה ש" התפרסמה בחשפנותה בפסטיבל קאן האחרון, מצאה את עצמה מחוסרת עבודה ב" הוליווד, אחרי שמשרד ההגירה סרב להעניק לה רשיון עבודה.

למרות שלא חזרה על מעשיה בהוליווד, לא נראתה בנשפים ולבשה רק שמלות סגורות עד הסנטר — נאלצה לחזור לאנגליה אחרי שסרבו גם להאריך את אשרת הכניסה שלה.

בקצרה

סלג 17 — הרפתקאותיהם הטרגיות קומיות של שבויים אמריקאים במחנה גרמני, חיליאם הולדן.

מצעד הנצחון — קורותיו הבל-

סרטים

אבא היה מלח

את תהילה ועושר כתבה השחקנית מחזאית רות גורדון בשביל הבמה. לאחר הצלחה יחסית של ששה חדשים על הקרשים, תסרטה אותו בשביל הבד.

בסרט, אודות נעוריה של רות גורדון עצמה, השואפת להיות שחקנית, יש מעט קומדיה, אותה מספק ספנסר טרייסי, והרבה סנטימנטליות, המוגשת על ידי ג'ין סימונס כרות, ותרזה רייט, כאמה.

עם חבר שחקנים טוב כטרייסי, סימונס ורייט יכול היה הסרט להיות מוצלח הרבה יותר, מהנה, על כן, אכזבה, ספנסר טרייסי חוזר בו בחזרה אצות קלות על דמותו באבא משיא את בתו ואבא נעשה סבא. הוא בודק את החשבונות, רוטן על בן בוז, בועט בחתול, ומספר על הרפתקאותיו כשהיה מלח בצעירותו. האם היא רכה נכ נעת, נמצאת בין הבת השואפת להיות שחקנית בכל מחיר, ובין האב הרוצה לעשות אותה למורה להתעמלות.

לבוסף, כמובן, מצליחה הבת לשכנע את אביה שהיא נועדה למשחק, הואב הופך כבש, והוא נותן לה את הטלסקופ היקר שלו למכירה, כדי שתוכל להתפרנס בניו יורק, תוך כדי אזהרה שלא תשחק במקומות בהם מוכרים משקאות חריפים.

אין ספק שתהילה ועושר עשה משהו ל" עושרם של השחקנים, מעט מאד לתהילה.

סכין בראש

מערבון תלת-ממדי עם אינדיאנים לימין, לשמאל ולפנים, חיצים, סכינים וחניתות נורקים על ראשי הצופים, הוא עמק הגבורה, המשוכלל מבחינה טכנית יותר מאשר המוויאוס.

סרן מילואים ארצ'ר (גאי מדיסון) נקרא לעמוד בראש מתנדבים, להתגונן לכפר אינ-

אדומים ולבנים ב"עמק הגבורה"

בקרב: כמסחור יריקה

תי מענינות של ג'ון פיליפ סווא, בלך המאשים האמריקאי קליפטון וב, דבריה פגים, רוברט וואנגר.

האדם השקט — אירלנד, האי הירוק, על אנשיה ומנהגיהם, כפי שרואה אותם ה" במאי ג'ון פורד, ג'ון חישן, מורין אוהרה, בארי פינצ'אלה.

הבאר — פעולת הצלה מותחת של ילדה כושית שנפלה לבאר בעיירה אמריקאית קטנה, הנתפסת לפאניקה.

הצנחנים זועקים — דין מר טין וג'רי לואיס משגעים את חיל הצנחנים האמריקאי ואת הקהל בחכמותיהם הנדושות. מלון אימפריאל — כיצד הצליח הבלור טירון סואר להוליך שולל את כל המרגלים הסובייטיים, לזכות בהילגורד נץ.

העולם הזה
מאת
סלג 17
האדם השקט
הבאר

מהרגע הראשון...

נוחיות מוחלטת... שרות למוסות... דיקנות... במסוסי 006-8 החודשים... המעולים... המהירים ביותר...

בכל יום שלישי

לוד - אתונה - ציריך / ג'נבה

ניו-יורק - ריאו דה ג'נירו - לונדון - פריס - אוסטריה - גרמניה וכו'.

סנה מיד אל משרד הנסיעות שלך

SWISSAIR

נציגות "סוויסאיר", תל אביב רחוב אח"ה העם 28, טלפון 62167.

אנגליית

לתלמידים
בחודשי החופש

בבית הספר הידוע לשפות, קרימ"ה בן-יהודה 74 זלאביב נפתחים ביום א', 25 ליולי

קורסים מזורזים באנגלית לגומרי כתות ה', ו', ו' תיכוניות לביסוס ידיעותיהם והכנה לבחינות.

כן יפתחו קורסים לגומרי ה', ו', ו' ח', יסודי.

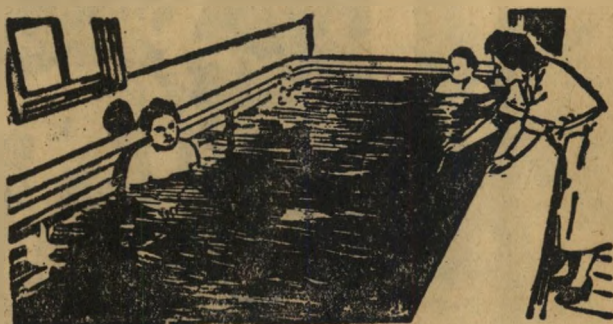
הלימודים בקבוצות קטנות בהדרכת מורים מנוסים בשעות הבוקר ואח"צ.

סרטים והרשמה: 9-12 לפנה"צ, 4-9 אח"צ (פרט ליום ששי). גם קורסים בעברית, אנגלית וצרפתית למבוגרים (בכל הדרגות).

היש לך כאבים...

גבג, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרפא חבישת בויז כמו בקרלסברד וישי או טבריה

כמו כן אמבטיה צרפול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית. מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי רוימטיזם / עומד תחת הנהלה ופקוח רפואי

אלג'יריה

אן הפח אל הפחת

אחת מהבטחותיו הראשונות של פיר מנ' דספרנס, ראש הממשלה על-תנאי * של צר' מה, היה יחס מיוחד לצפון אפריקה. היה זה הוא שמינה לראשונה שר מיוחד לענייני מרוקו וטוניסיה. למרות ששר זה היה דה' גוליסט ולא דגל במידת עצמאות רבה לאר' צות אלה היה ברור כי אחר יישוב מלחמת הודו-סין תתמסר צרפת להשקטת צפון אפ' ריקה, העולה בלהבות מקאזבלנקה עד טר' ניס.

הארץ המרכזית בשלוש ארצות אפריקה הצרפתית הצפונית, אלג'יריה, לא ניתנה ל' שיפוטו של השר החדש מכיוון שאלג'יריה קשורה במשירן לארץ האם, מאז שנת 1830.

קשר הדוק זה עם צרפת לא מנע את אל' ג'יריה להיות ביום האחרון של מלחמת ה' עולם, ה-8 למאי 1945, מרכז לאחת ההת' קוממיות האיומות ביותר בהיסטוריה של האימפריה הצפון-אפריקאית הצרפתית, כא' שר קרוב למאה מחייבים צרפתים נרצחו בתוך ומסביב לעיריה קונסטנטין, על תו' אלג'יריה. כתגובה נרצחו 8 אלפים (לפי אומדן צרפתי) עד 30 אלף (לפי אומדן אל' ג'ירי) ערבים.

מאימאם עד מנקה מסגר זה 124 שנים שאלג'יריה משחקת תפקיד נכבד ב' היסטוריה הצרפתית הצבאית, שכרמה נ' זונים מגפנים צרפתיות, שבירתה, נמל אל' ג'יר עליה וצרפתית כמו רבות מערי היב' שת ושכמלין קולונים (מתיישבים) צרפתים, שמשפחות רבים מהם חיו באלג'יריה שלר' שה או ארבעה דורות, חושבים את המקום למולדתם.

יחוד נוסף של אלג'יריה הוא שתושביה רצו להיות משך עשרות בשנים צרפתים והדרשות הראשונות של מנהיגי האלג'ירים היו לא לעצמאות כי אם להגשמת העקר' נות המוקרטים הצרפתים ולקשרים ה' דוקים יותר עם הארץ האם.

עוד ב-1947 קבלה האסיפה הלאומית חוק שאשר את זכותם של המוסלמים לשלטון עצמי על-ידי בחירות חשניות והקמת אסיפה אלג'ירית שתפקידה היה לחסל את הרעות הישנות. במיוחד הורתה האסיפה:

- להקים מועצות עירוניות נבחרות ב' מקום המועצות המעורבות בצורתן שלשה צרפת בשלטון אורחי או צבאי על 90 אחוז של האוכלוסיה המוסלמית.
- להחזיר את רכוש הווקף אשר הצרפ' תים החרימו אותו כבר ב-1830 ופיקחו עליו לחלוטין ממנוי האימאמים עד מנקי המכ' גדים, למוסלמים.
- לקבוע את הערבית יחד עם הצרפתית כשלון רשמית בבתי-הספר ובמדינה.
- להעניק זכות בחירה לנשים המוסל' מיות.

דחלילים על שתיים מפלגת הקיצו' ניים, לה אין ייצוג כלל, טוענת כי דרישתה לגרש את הצרפתים מאלג'יריה ניתמכת על ידי השע' עשירות של המוסלמים צר' ועל-ידי חצי עד שני שליש הכשרים.

התעצמותה של המפלגה הקיצונית חלה מאז חקיקת חוק 1947. דבר זה לא מפליא בהתחשב מה שקרה מאז החוק.

החוק, שהבטיח לקולונים, שכוחם המספרי הוא שמינית מכוח המוסלמים, ייצוג של חמישים אחוז בכל הגופים הנבחרים של אלג'יריה, לא קיים מעולם ועד היום חיים 90 אחוזים של המוסלמים תחת שלטון צרפתי אורחי או צבאי והווקף המוסלמי עדיין בידיים צרפתיות. לא רק שהצירים ה' מוסלמים הושמו ללעז על-ידי הקולונים ר' האלג'ירים כאחד, הקוראים להם בני וי' (אנשי כן) אלא שגם זה מונע הפרסיא' הצרפתי תאר אותם, בהצדקה מלאה, כג'ר' חלילים מהלכים על מתיים של השלטון הצרפתי, שאינם מייצגים איש מלבד את עצמם.

להלכה נבחרו צירים אלה על-ידי רוב מכריע במחוזותיהם. בבחירות 1951, למ' של, זכה המועמד הפרו-צרפתי בעין בסן ב' 1784 קולות מתוך 1800 האפשריים. ב' * שישיג שלום בהודו-סין.

פאלטרו — 676 מתוך 676 בבני-ראשם — 728 מתוך 728 ובכוג'רבה נקבעה הת' צאה המעינת של 800 מתוך 500 ; בביתאן — 862 מתוך 372.

שיטת בחירות זאת הומצאה, כפי שמ' דים הקולונים בגלוי, על ידם. כי אם חוק אלג'יריה בא באחר של עשר שנים למוסלמים הוא הקדים לבוא במאה שנה לקולונים. הם סבורים שהדרך היחידה היא דיכוי בכוח. הקולונים אפילו איימו, בהסתמכם על אפ' שריות מגוחכות להביא את הפרשה לפני האומות המאוחדות, ובמקרה שנסיון זה ייכשל לפרוש מצרפת היבשתית ולהקים רפובליקה עצמאית.

רעב מתוך יין לאלג'יריה כל המניעים

פרשי גומייה בתמרונים באלג'יריה

בינתיים : שניות נייר, בקבוקים, פחים ובני וי' י

כמעט ללא הפסק מאז 1937. כיום הוא יושב במעצר בית בעיריה הצרפתית ג'י. אבל מפלגתו זכתה באמון של כמעט כל הפוע' לים העירוניים באלג'יריה ומספר ניכר של מוסלמים אחרים. חאג' לא מייחס לעצמו את הצלחת מפלגתו. הרבה יותר חשובה השפע' תם של הקולונים שבתנהגותם דחפו את האלג'ירים אל המפלגה הקיצונית. כיום אפ' לו עבאס המחון היה רוצה לראות את הצרפתים מחוץ לאלג'יריה. אם הקולונים לא יתאזרו עוז, יבטיחו עצמאות יתר לאל' ג'ירים. קרוב לודאי שגם הפעלת הצבא ה' צרפתי (כולל הפרשים המארוקאיים, אנשי גומייה הנודעים), לא תציל את אלג'יריה לצרפת.

ייתכן והצרפתים יוכלו לזכא התקוממו' יות משך עוד כמה שנים בטנקים ובפרשי גומי' בתותחים ובמפציצים. אבל 20 מל' יוני המוסלמים בצפון אפריקה הם היחידים מבני אמונתם שטום השיגו את עצמ' אותם. אם הקולונים ומושלי המחוזות האפ' ריקאים לא ישנו מדרכם הרי תצא צרפת מן הפח של הודו-סין לפחת של צפון אפריקה.

חרוזים

צילום נשים

● תקלה דיפלומטית בין ארצות ערב ל' גרמניה המערבית קמה כשהפקידים הגרמ' ניים אוהבה-סדר סרבו להכיר בחוקיות הדרכונים של נשים ערביות, שאינם מצוין' דים בתמונות. החיירים המוסלמיים, לעומת זאת, סרבו להרשות את צילום נשותיהם. עתה שוקלת ממשלת מערב גרמניה את האס' שרות לשים במקום התמונות הצהרות כתו' בות, תתומות כחוק.

● מאחר שכמוסלמי אדוק אסור לו להשתמש ביי, חנך שר המסחר הסעודי עלי רגזה, בבקבוק מים את אניות הנפט הגדולה בעולם שבנייתה הושלם החודש ב' האמברוג רגמניה האג'יה, אק סעודי, תפליג תחת דגלה הירוק של סעודיה.

אורחים מנס ציונה : אני מערי' כה מאד את הפטריוטים המקומי שלכם ואינני מתעלמת, חלילה מ' מפעלם של בני הדרום בבניין והגנה הארץ. אותה נערה לא רצתה להת' כתב עם מישהו מן הדרום משום שהיא עצמה נשונה.

הרפתקני נועז

(1874/287) היא נערה מקורית. רצונה להתכתב דווקא עם נערה בניל 18. מטרת ההתכתבות : היכרות כדי לערוך יחד טיול הרפתקני ונועז בארץ בעזרת מרמסים. על זו הרוצה להתכתב אתה להיות חברמנית ואמיצה, תליאבית ועליזה.

לא זיזק

צער בן 21, בן מושב בעמק (1884/288) סבור שלא ייזק אם ישתתף אף הוא ב' מדורי. הוא מוכן להסתכן בהתכתבות עם נערה בניל 19 — 17 (רצויה, נבוהה, נם הוא כזה). את בחירת הנשים, הוא משאיר בידיה.

לזיכוח : פרטים ושחקנים

על-ימיו בן 17 (1874/289) שקל אף הוא הרבה עד שהחליט לכתוב אלי. הוא רוצה להתכתב עם נערה שוניה לא יעלה על שלו. את תכונותיו האישיות אינו מוכן לגלות בסומכי. הוא רק מציין שהוא חובב מושבע של צילום ו' קולנוע. אוהב להתחזק, בעיקר על סר' טים ושחקנים. מבין תכונותיו השליליות הוא מוכן להודות רק על כתביד נרוע (ולמרי לא רע, לדעתו).

שמויות טובות משדך

(1874/290) מועד כי עצביו הרופפים אינם יכולים לעמוד נוכח גל השטניות בו מצויים אנשים המתמירים, לדבריו, להיות חכמים את מדורי. הוא מבקשני, לשם שינוי, לפרסם את הודעתו כלשו' נה. אני עושה זאת בלי אחריות. ובכן — בחור בן 26 (מקום במושב זקנים שמור) יליד הארץ (הצוף), משוחרר מ' הצבא („ארטיסט" בחסד עליון), מכוער במלוא מוכן המלה (הוויסך הנמור מלקדק נייב) רכרכי (חוסר אומץ לצרף תמו' נה) בעל השכלה מינימלית (המודים בבית) חספר לא היו בסדר). אוהב כל דבר ש' מתחיל באל"ף (נם בבית אינו מתנגד). אוהב להתחזק (מהירות) — 953 מלים ב' דקה) מוכן לנסות להתמודד ב... (בסתיו) עצמי מופרז) עם כל מי שטוען (או טר' ענת) שום (ולא מין ענבניות) זורם ב' עורקיו.

דבר והיפוכו

שונה לחלוטין ממנו הוא (1874/291) המבקש להבהיר בראשונה שהוא אינו מחובבי ההכרה הפלוגית. הוא טוען כענתה שהוא לעולם לא יתמיר להיות הכהרמין בעל חוש ההומור המתספר. הוא אוהב יותר להקשיב מאשר לדבר, שנה השתוללות כמסוה של „לעשות שמח". לכך הוא יודע צורות אחרות. לעומת זאת הוא אוהב מאד למייל (כר' גל, ולאו דווקא בככשים הראשיים) ב' כל סנות הארץ. המדעים המדויקים הם הצד החזק שלו אולם לא אכפת לו ש' הערה שרוצה להתכתב אתו לא תהיה מוסמכת לפסיקה. הוא בניל המתקרב 20' ועדיין מסמיק כששברדים על דב' רים מסוימים (תמהנני, מה למשל ?).

גם אתה, ברוטום ?

כוש : — רעמת שער מתולתל ופרוע היא אמנם דבר נחמד אצל בחור. אם שער מתולתל לנשור, כדאי שתסתפר לנמרי. כדי שלא תרגיש אינעימות ב' ראשך המגולח, ספר בהלצה לידדותיך, שאתה עורך מחקר היסטורי על יוליוס קיסר. ובדרך זו אתה מקנה להבין אותו יותר טוב.

האומללה בנערות תכל

ערינה : — גיל 17 — 18 הוא בדרך כלל גיל מסובך אצל נערה, המלנכוליה ומצב-הרוח הם חלק ממנו. אל לך לזכר' הל מכך. האם הדבר ינחם אותך אם או' מר לך כי בניל הנשתי את עצמי אומ' למה מאד. פרסום הלחם שלי היות המיר נופלת על הצד המרובות בחמאה, הייתי מבלה ששה חודשים מתוך שנים-עשר במחשבה לזרוק את עצמי תחת גלגלי אוטובוס, וישת' החדשים הנותרים ב' נסיון לשכנע את עצמי כי החיים יפים.

המימד הרביעי

שלמה : — נערתה עזבה אותך. נמית הכל כדי לשכוח אותה, כולל עבודה ו' פלרים, ולא הצלחת. ידירי הטוב, כאב אהבה אינו חולל תוך 48 שעות כהצטני נות קלה. מוט סבלנות, והומד יעשה את שלו. אני יודעת שאינני מחדשת כל כוח דבר, אולם ככה זה. הרי אינך מתכוון ל' מר ל' שהתכוונת לשחק את ורתרה, לא כן ?

תיקו

במגדילאל, קיבלה אם מקומית את פרס הי לודה בסך מאה לירות, שילמה את אותי הסכום, למחרת, כקנס על שסטרה על לחיו של המורה המחנך את אחד מעשרת ילדיה.

נסיונות מקילות

בתל-אביב, עיין בית-המשפט בתיק ה- 25 נגד רפאל מזרחי ביום שמלאו לו 25 שנים, הסתפק בעונש של שנת מאסר אחת.

תחרות בתי היגנות

במדבר נבאדה, ארצות-הברית, שם נוסע לב למודעת תחנת בניין "עצור כאן, אין תחנת בניין משך מאה המילין הבאים!" עצר, מלא את מיכלי מכונתו בניין, חזר כעבור כמה שבועות, פתח תחנת בניין במרחק חמישים מילין מן התחנה הראשון נה.

מחול השודדים

בגואה, איטליה, הודה גוליו ווטרה בשוד 50 אלף לירות מחנני מקומי, הסביר כי הכסף היה דרוש לו לתשלום שכר הלימוד למורה הריקוד שלו.

אצילות מחייבת

בחופה, הופתעה אולגה שיינפלד, תיירת אוסטריה, מאדיבותו של צעיר, שנודדו לפי תוח לה את דלת האוטובוס, החזיק את אר"ןקה ואת מזוודתה, גילתה, במאוחר, כי ארנקה נעלם יחד עם הג'נטלמן.

על במותיד חלל

בליבק, גרמניה, פתחו שני שחקנים בקטטה בשעת הצגת דוד ויהונתן, דקרו את ש את רעהו בחניתות, הובלו באמבולנס אחד לבית החולים העירוני.

שמו הולך לפניו

בלור, נשאלה מועמדת לקורס דיילות של אל-על, בבחינת אינטליגנציה, מיהו הרמב"ם, השיבה: "זה לא בן-אדם, זה רחוב בתל-אביב!"

השרישי הצומח

בצפת, לא יכלו חמשת חברי הקואליציה העירונית להסכים על מי מביניהם יוכל תפקיד ראש-העיר במקום ראש העיר, משה פדהצור, שצא לחופשת חודש, פנו לקצין מחוז צפת, ביקשוהו לקבל את התפקיד על עצמו.

קציר הדמים

בלוס אנג'לוס, ארצות הברית, קיבל מש"רד מס ההכנסה המקומי משך שבוע אחד של מסע גבייה מוגבר ממשלמי מסים מעו"נים 4158 צ'קים, 396 כותונות ישנות, 1890 זוגות נעליים קרועות, מספר בלתי ידוע של שערות תלושות וצנצנת אחת של דם אדם.

מגילת העצמאות

בחנקובר, קנדה, החזיר גיימס טורנטון, טייס בחיל האוויר המלכותי הקנדי, את תעודת הנישואין שלו למשרד הרישום בתור פסג הסבר: "אשרו של הזוג אינו תלוי בחתימת נייר קטנה המשמשת אמתלה להוצאת כספים מאנשים תמימים. אודה לכם ב"אם תחזירו לי את ההוצאות הקשורו בק"בל התעודה בהקדם האפשרי."

אמת ערומה

בבני-ברק, פתחו קנאים דתיים במסע נגד מחשופים, חילקו פתקי אתראה לנשים צעירות "גברת נכבדה, דעי, שיותר ערומה, יותר בהמה!" הוסיפו, כמחשבה שנייה, פתקים מיוחדים לנשים פחות צעירות, "גברת נכבדה, האם את חושבת שגוף חשוף של זקנה גם כן מעניין?"

אל תירה בני יעקב

בוינר נוישטט, אוסטריה, ביקש ארנסט ה"פר לאסור את בנו יעקב, אתר שירה בשלוש הפרות ברפת, כמחאה על שחלב ארחת הבור קר היה חמוץ.

ד"ר גייקל ומיסטר הייד

בתל-אביב, גילה אברהם חסון לשופט החוקר את המניע האמיתי למעשה הגנבה שביצע בדירה רמת-גנית: "אברהם הסוב אמר לי 'לא תגנוב!' ואברהם הרע אמר לי 'גנוב!' ולבסוף ניצח אברהם הרע."

תור הנוחיות הגיע - - -

הידעת, כי במקומות הבינוניים של אגד, מהלכים רק אוטו-בוסים "ישימים" ומהירים והנסיעה בהם היא רק תוך ישיבה נוחה? אגד מקיים מתל-אביב לירושלים — 40 נסיעות ליום, ומתל-אביב לחיפה — 50 נסיעות ליום. כן קיימים שירותים "ישימים" לטבריה, לגליל, חדרה, נהריה, עפולה, פרוס חנה וכו', וזאת פרט לשירותים הרגילים של אגד ל-800 ישובים בישראל מדי יום ועד אילת. אם הנך נחפו לרגל עבודתך או עסקיך, סור לתחנת אגד ותיחכך, שכל רגעים מספר יוצאות מכוניות לכל כנפות הארץ.

אגד
(א. ש. ד.)

אנו... מ/ר'ים את המחירים

20%

ההוזמנות

בהתאם לבקשת לקוחותינו לאפשר להם להנות מהנחת היובל שלנו גם לרכישת בגדי קיץ — אנו

ממשיכים במכירת היובל

החל מ-18 ליוני

20%

אפ"ע

תל-אביב • ירושלים • חיפה

בכל המחלקות, מכל הסחורות המוכנות אצלנו בתי ההלבשה שלנו בארץ נתנו הנחת היובל הגדולה של

ישו מנצרת חוזר אל הכינרת

השלום שמע אשה הקוראת לעזרה בכל כוחותיה. הוא ראה קהל חסידים שהקיף את האשה, אשת הרב הטברייני רפאל קוק. צעקה אשת הרב: "יהודים, הצילו! הם מטבילים יהודים בבית ההוא!" הקהל רסן, אך לא זע ממקומו. רבי יחזקאל לא היה יותר צעיר, אך הוא היה בעל לב צעיר וראש צלול. הוא התנדב לעלות ולראות את ה"מתרחש. הוא עלה, נכנס לחדר המרוחה, ראה קהל של

מה הם רוצים ממנו?

ביום היה ברוך רגיל למכור גרעיני חמניות ברחובות טבריה. הוא חשב שכאשר בנו רפאל ישתחרר מן הצבא, תוכל המעמסה. היא הוקלה, במקצת. רפאל ברוך יצא גם הוא רחובות טבריה הברערים, מכר מצרך יותר מבוקש, ארטיק. בזמנו החפשי ביקר במועדון הקומוניסטי המקומי. בתו של ברוך, מרים, לילד, נשארה בבית, שמרה על בנה אליה, 5, ובתה אסתר, 2. בעלה, בן-ציון, החזיק במשרה כפולה. משך היום מכר לימונדה קרה בתחנת אנד, בשעות הלילה שמר בכנסיה הפרוטסטנטית, שספקו לא גם דירה.

בן-ציון טוען שמעולם לא היה יהודי. הוא נוצרי מלידה אינו זקוק לטב לה נוספת. אשר לשמו העברי הסביר כי זה ניתן לו בלידתו. אמר הוא, בצחוק: "אז מה? אז מה? ראש בית-החולים הסקוטי בטבריה הוא מסינור פעיל, ושמו ווקר כהן והוא פרוטסטנטי מלידה!"

סיפורו של בן-ציון לא התאים בכל עם זה של אשהו מרים:

היה זה נכון שבעלה נולד כנוצרי (אך בשם בוריס) אילם כאשר נשא אותה לאשה התגייס. יתר על כן היתה זאת מרים שדחפה אותו לעלות לישראל למרות שהתקיים בכבוד כשרובם בפלובדוב, העיר השנייה בבולגריה. בן-ציון לילו עלה עם אשתו היהודיה, "מה הם רוצים ממנו?" קבלה מרים בקול בכייני, "הוא היה בצבא, הוא שלם את מיסיו. אז מה בכך? אז הוא חזר לדתו הישנה?" היא הכחישה להלוטין כאילו היא או משהו אחר מבני משפחתה התנצר ביום הראשון שערב.

ביתר הנקודות כבר התאים הספור: הכהן וילסון היה ידיד ותיק של לילו ביום הראשון שעבר בא לבקור וביקש לא סוף כמה אנשים לדרשה על שמירת השבת. בן-ציון הסכים. מדוע לא? הוא יצא לרחוב וקרא לכמה אנשים באופן מקרי ("את רובם אפילו לא הכרתי"). ביניהם היה ישיש בעל זקן ופיאות שבה בלי שיומן. נתנו לו כיסא: "תפאדל, שב וי" לראשונה חשב בן-ציון לקבל את אורחיו בדירתו בכנסייה ה-

מורה יחזקאל יופשיץ.
שב, תפאדל!

פרוטסטנטית, אבל אחר כך החלט לקבלם אצל חותנו: "אתה יודע, לאבנגליסטים ולפרוטסטנטים יש את המריבות שלהם. אורח אבנגליסטי היה יכול לעלות לו בעבודתו ובדירתו.

הכתובת החדשה לא היתה טובה יותר: ד"ר ברוך היתה בדיוק מול בית הכנסת אוהל יעקב. השעה היתה שעת תפילת מנחה וקהל חסידים רום לבית-הכנסת.

חשבת: זה עסק ביש!

אותו זמן היה רבי יחזקאל יופשיץ בדרכו לביתו אחר יום הוראה בבית-הספר הדתי אור תורה. בהגיעו לרחוב

* תגובת הועדה למלחמה במסיון: המתנצרים מכחישים את עובדות התנצרותם או טוענים שהם נוצרים מקיזה.

** אביו של הח"כ לשעבר הרב הצבאי-לשעבר יעקב גיל (ליפשיץ).

ויואמר ישו אל שמעון: אל תירא, כי מהיום ומעלה תצור אנשים!
(הברית החדשה, הבשורה אשר ללוקס, ה', 10).

אחר הכנסה של כמעט אלפיים שנה שבו גבעות הגליל והכנרת להיות מרכז של פעילות נוצרית. אך במקום שמעון פשיט'ה, שנשט את הדייג והפך לדייג אדם, נשלחו לאח-

נוצרי בן-ציון ירדו

נקל לגמל לעבור דרך חור המחס -

רונה ששים כוהנית מאומנים מירושלים לסייר ברחבי הגליל, לראות מה אפשר לעשות עם בני ישראל התועים. שיטותיהם לציד אנשים היו שונות לגמרי מאלה של ישו: חלוקת חמש ככרות לחם ושני דגים במעברה של חמשת אלפים לא היתה משכנעת אדם כיום. המסיונרים חשבו על דרך יותר משכנעת: הם הביאו מכוניות-משא למאות קו"ס סות בשר משומר למעברת טבריה, המאוכלסת עולים מא"צ צות המרחב, שאינם יודעים כמעט ולא כלום על הנצרות.

הבשר לוח על ידי הסבר "אנחנו היהודים האמיתיים!" וסיפור מלבב על אדם שנצל על שהתחבר עם העניים נגד העשירים ועם החלשים נגד החזקים. את זאת הבינו אנשי המעברה היטב. הם הקשיבו - ואכלו.

אולם, הם היו קשי עורף כאבותיהם וסרבו לעשות את הצעד האחרון לגאולה. המסיונרים בובו את זרעם על קרקע צחיחה. הם החליטו לרדת לעיר ולנסות את כוחם על קהל כחות פרימיטיבי, אך יותר מבטית. ושוב, כישו הם באו לחסרי הכל.

לא היה זמן למשהו רציני

אנשי טבריה, בשכונת העוני של העיר העתיקה ההרוסה למחצה, סבלו מהחום המדכא ולא התעניינו כלל אם העשירים ינסו לזלכות השם או לא. אבל הם האמינו שנקל לגמל לעבור דרך חורה של מחס מבוא יהודי עני אל מלכות אמ' ריקה. המסיונרים דאגו לכך שהם יתארו: שתי משפחות יוצאות הנוגריה, נשלחו לעולם החדש, יצרו את הרושם הדרוש. אחר התנצרו עשר משפחות נוספות.

הועדה למלחמה במסיון (שחבריה הם יותר בעלי נטיות לאומיות מאשר דתיות) פתחה בהתקפת-נגד. נוסף לרשת ריגול מאירגנת הטב בחוף נגנזון המסיון, פתחה במכש העמולה נגד צייד האדם והניצודים גם יחד. עשר המשפחות המומרות ירדו למחתרת. רובן עזבו את טבריה, כמה מהן שינו את שמן, איש לא ראה או שמע יותר עליהן.

המסיונרים, מעודדים ע"י הצלחתם הראשונה, החליטו, לעומת זאת, להמשיך ביום הראשון של השבוע שעבר הוד עקה הועדה למלחמה במסיון כשנודע לה שכהן אבנגלי בשם וילסון יצא מירושלים לטבריה, יערוך בשש לפנות ערב טכס של התנצרות, חזרה כללית על טכס הטבילה. אמר אחר מתחרי הועדה, שהותו נשמרת, כזאת של כל חברי הועדה, בסוד: "הועדקנו מאוחר מדי. לא היה לנו זמן לארגן משהו רציני."

בשעה הקבועה תפסו, בכל זאת, שניים מחברי הועדה עמדה בקוץ הרחובות שלום ושכס, ליד גדת הכנרת, וחיכו להופעת הכהן. בשש בדיוק הופיע שברוקט כחול ומבריק, נושא תוית ק. ד. אלה"ב (קורפוס דיפלומטי, ארצות-הברית) 7877, עצר ליד השער הצר של בית אבן בזלת טבריינה שחורה ודו"קומתי. גבר צנום וקרה, לבוש אזרחי שלוח שתי נשים, אחת מהן האנגליה הבוהה. (האחראית לפעילות המסיון בין נשים הרות), יצא מן המכונית, נשא חבילה גדולה שהכילה, כפי שהתברר לאחר מכן, מכונת הקלטה. הם נכנסו בחופזה דרך השער ועלו בריצה במדרגות הלול"י גיות והצירות לקומה השנייה, לתוך החדר המרוחה בו נר זוג הזקנים אליהו ברוך, 71, ואשתו סופיה, 68.

* לפי הועדה הטבריינית למלחמה במסיון לא היה מקרה אחד של התנצרות במעברת טבריה.

מכחישה מרים ירדו..

— מבוא יהודי עני אל מלכות אמריקה

כעשרים א.ש. אחד מהם קרב אליו, הציע לו כיסא. הוא לא הסכים להתישב: "רצייתי לשכנע אותם לא לעשות את זה (להיטבל). אבל אז ראיתי איש גבה קומה כותב משהו והא נשים ממתנים לו וחשבתיו לעצמי, זה עסק ביש."

רבי יחזקאל מהר בחזרה לקהל שחיכה לו למטה. "לבי כאב לי, נזכר הוא, מעולם לא ראיתי יהודי נושט את אמונתו. למה היה עלינו להביאם, הנה מן הגולה? להוציא עליהם כל כך הרבה כסף? אז לא זה העניין. הדבר העיקרי היה כי המסיונרים רצו לנצר אותם באופן הפגנתי, מול בית-הכנסת, כדי להראות שזה אפשרי. הם ניצלו את העובד זה שאנחנו חיים במשטר דמוקרטי. הוא לא הסכים כי איבוד יהודי כזה הוא אבידה קטנה. אין אבידות קטנות. גם יהודי רע הוא יהודי.

בינתיים הטיל מישהו אבן דרך החלון הפתוח. הרחוב הפך לים אנשים צועקים ושואגים. מישהו הציע להביא פח נפט. קל היה למצוא גפרורים, לשרוף את הבית ואת המכור גיה. ואז נקראה המשטרה, שהגיעה ממש ברגע האחרון, תפשה עמדות ליד השער ומסביב לבית. קצין המשטרה ה" נמרץ אליהו ברגמן תבע מן הקהל להתפזר. היתה זאת מלאי כה קשה. שתי שורות שוטרים יצרו מסדרון, שכמעט ונש" בר תחת הלחץ, והקרה ושתי הנשים, נושאים את מכונה ההקלטה, נכנסו למכונית ונסעו למקום מבטחים. המשטרה נשארה במקום.

"אני רק שכן. לא יותר!"

משפחת לילו חזרה לכנסיה הפרוטסטנטית. אך בערב ה"כו השוטרים ואז, כפי שמספרות מרים "התפרצו הבריו" נים. הם ניפצו את הרהיטים, היכו את אבי ואת אחי רפאל (שיצא בינתיים לחיפה). אדם אחד לקח את בתי הקטנה, אסי תר, ואמר שהוא הולך לזרוק אותה לכינרת. אנשים טובים לקחו אותה ממנו. הייתי לבדי. בן-ציון ברח דרך הדלת האחורית לקרוא למשטרה."

סיכם בן-ציון: "ואפילו התנצרת, האם הייתי צריך למות בגלל זה?"

למחרת מהר בכל זאת אליהו ברוך לרב העיר, הדיע לי כי לא הוא ולא כל איש אחר במשפחתו התנצרו. בעקבותיו בא שכנו, סאמי מטרנאי, מותפף בתומורת, שקיבל אישור רשמי להצהרתו כי לא התנצר. הוא הראה את האישור לכולם. הסביר: "אני רק שכן, לא יותר!"

הרבנות מצדה החליטה לא להסתפק באישור הצהרות של אי-התנצרות. הא החליטה לפרסם את שמות בעלי האישור רים. לא שלרבות היה איכפת שיהנו מאימון שכניהם. היא פשוט לא רצתה שיוכלו לקבל גם חבילות של נדיבים נוצריים להבא.

למעשה היה חשש זה מפורז. אחר שוך הסערה היו אנשי טבריה תמימי דעים בנקודה אחת לפחות: עוד יורמו הרבה מים מן הירדן לכנרת עד אשר מיסטר וילסון יופיע שנת בטבריה.

* אחי ח"כ חירות לשעבר ותועמלן אצל הילל (פיטר ברגסון) קוק ואחיו הרב אברהם יצחק הכהן קוק, רבה ה" ראשי של ארץ-ישראל בשנים 1921-1935.

* כשבעלה מושיט את זרועו כדי להחביא את אשתו מעדשת המצלמה.

נסיעות

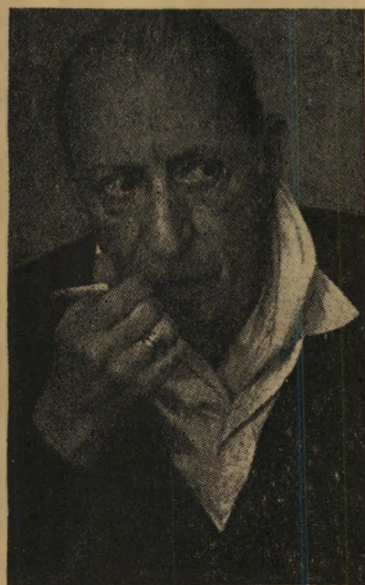
שעות בשער

כשיצא יעקב חודורוב עם הפועל לבולגריה ליהטה מייד את האווירה ידיעה שהרעיון חובבי כדורגל רבים כאילו ספגה קבוצתם האהובה שער טפשי: חודורוב לא יחזור כל כך מהר, הודיעו עתוני הערב. הוא יעבור לשחק בקבוצה תורכית לאחר הסיבוב בבולגריה.

מזכיר הפועל תל-אביב, מאיר מייברג, הרגיע את הרוחות. חודורוב נאמן להפועל מילדותו. הוא היה שואל את הסכמת האגף, דה, אם היה רוצה לעבור לקבוצה חוצלאר, צית. יותר משכונות היו העובדות הבאות:

● הידיעה בעיתונים הזכירה כי מאמן הכדורגל הנועד סקאלי הוא שהזמין את חודורוב לתורכיה. העיתונים שכחו כנראה כי מאמן זה נמצא כבר קרוב לשנה בדרום אמריקה.

● הקבוצה שלפי השמועות היה חודורוב צריך לעמוד בעתיד בשערה היא גאלאטא סראי המוכרת. למרות כשרונו המצויין של חודורוב ודאי תעדיף גם בעתיד הקבוצה ה-

מחבר איגור סטרוינסקי

גם 4 פסגות ו-13 כלי הקשה

תורכית את שוערה הנוכחי תורגאי, שהוא גם שוער הנבחרת הלאומית.

חתימה

דרוש: מציל

הפדרציה הבינלאומית להצלה הזמינה לפני זמן קצר את איגור המצילים הישראלי לשגר נציגים לכנס מצילים יוצאי ארבעים ארצות, העומד להתקיים באלג'יר.

יחד עם המצילים בקשה הפדרציה באופן מיוחד שתובא גם סירת ההצלה, החמקה הפלאית, כדי שהנוכחים יוכלו לראותה בפעולה. להפכה אחר-כך לכנס המצילים בארצות רבות ולא רק בישראל שהיא עתה הארץ היחידה בעולם המשתמשת בה.

בשעת דחק יכולים שני מצילים על-גבי החמקה להעלות עוד חמישה איש, מלבד אלה היכולים להתאחו בדפנותיה.

כי במשך 30 השנה האחרונות גדלה החמקה מסירה קטנה בה היו משתמשים ערכים לחתימה ספורטיבית בישיבה לכלי שייט של ממש, האירוק שלושה מטרים.

אולם נראה כי מצילי העולם לא יוכלו להתפעל מהחמקה כבר בכינוס הקרוב. כי אפילו המציל החתיק והמנוסה אהרון (אה) רונציקי בראל לא היה יכול להציל אפילו פרוטה אחת למימון נסיעת שני נציגים. נר-אה שבין המצילים הישראליים לאלג'ירי מפריד ים של פקידים.

* הסירה נקראה קודם בשמה האמיתי — חסקה, הפכה חמקה (משורש חמק) תודות לחידושו הלשוני של שר התחבורה המנוח דוד רמז.

המלך המוכתר

רעם תופי הג'ונגל מילא את החלל, אריות צבעוניים שינו את צבעם מפירות חברות וורקו את אורם על רגלים שהתערבלו באכסטיה וקצב פראיים עד לאקורד הסיום.

תוך רגע שוב שונתה התפאורה וגגן האלים היוניים הקדומים, אורפיאוס, מתחב" מסעו לעולם החשון ממנו לא חזר איש. דרכו, שלחנה בניגית הנבל העצובה, עצרה את נשימת הצופים עד לסיומה.

לאחר הסיום, הופיע אדם קטן וצנום לפני המסך הסגור. משקפיו המצחצחות בקפדנות, שער האפור והדליל, הסרוק בתשומת לב, שפמו הגוויזאית והפרק אשר עליו יצרו את הרושם כאילו עבד כשרות הדיסלומטי.

לאמיתו של דבר עבד בשירות אחר, זה של המוסיקה. כי היה זה מאסטרו איגור סטרוינסקי, חתן שמחת הערב. כך קיבל ב"שבוע שעבר המחבר בן ה-72, המלך הבלתי מוכתר של המוסיקה בת"מ, את ההכרה הרשמית למעמדו. הוא הגיע לכבוד הרם ביותר שמחבר מודרני יכול להגיע אליו. הוא קיבל את מדליית הזהב המלכותית מידי שר הטכס המוסיקאי של מלכת בריטניה, אליזבת. האות, מלווה נאום הערכה, נמסר ל"סטרוינסקי בקונצרט של החברה הפילהרמונית המלכותית, בתכניתה נוגנו קטעי בלט ויצירות שפרסמו את סטרוינסקי בעולם.

שני מחזות. לא היה זה מקרה שסטרוינסקי, שניצח בעצמו על הקונצרט, בחר דוקא בקטעי מוסיקה אלה. כי הבלט היה הצלחתו הגדולה הראשונה בפריס כאשר דויליבל, הטוב ככוריאוגרפי אירופה בתחילת המאה ה-20, יצר את צפור האש, דרמה רקודית המבוססת על אגדה רוסיית עתיקה.

לאחריה באו בלטים אחרים כפרוסקופ, פולחן האביב והחתונה, שזכתה בשם המפורסם קנטטה רקודית אחר שהוספה מקהלת שרים ללהקת הרוקדים. נוסף לקומביניציית הבלתי רגילה של מקהלת שרים ורקודים הנמצאים יחד על הבמה, דחס סטרוינסקי גם את הרעש של 4 פסגות ו-13 כלי הקשה.

לאחר הבלטים באו אין"ספור יצירות אחרות, מוסיקה לפנטומימה, סמפוניות וקנטות (ביניהם: סמפוניית התהילים הידועה).

המיוזג הבלתי רגיל של כלי התזמורת ויצירות אפקטים מהפכנים אחרים גרמו לכך ששמועי מוסיקת סטרוינסקי נתפלגו לשני מחנות: המתנגדים המושבעים, שטענו ש"אין זו מוסיקה כלל, והמעריצים, שראו ב"סטרוינסקי את נביא תקופת המוסיקה החדשה.

לא ריבוי, טיב. סטרוינסקי, שבגמתי שותו ובשנויי סגנונו התכופים הזכיר את פיקסו, נשאר נאמן לדבר אחד: החלטתו שלא לחזור לרוסיה מולדתו.

אחרי ירידת חיי המוסיקה בפריס, זמן קצר לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, עבר סטרוינסקי לארצות-הברית. בהן הוא אורח עד היום. בהתאם למקום מגוריו החדש הפך האדם שחיבר בצעירותו מספר אינסופי של יצירות במגו מונוגלי פראי, למערבי מעודן יותר מכל מחבר שנולד במערב.

אמר סטרוינסקי: "רוב האנשים אינם מוסיפים דבר לאמנות ולרמתה, והאמן שב"הכרה מנסה לזכות באהדת הקהל הרחב, מצליח רק להוריד את רמתו הוא". מלים אלה מזכירות כשאמנים רבים, בעלי רמה מודים שהאמנות העממית והקשר עם האנשים משמשים כגורמים מרעננים לכוחות היצירה שלהם. אך סטרוינסקי הסביר שביצירת התכונן לומר: "המוסיקה אינה יכולה לקבל כל סיוע מהרובי במספר המאוינים אלא מהעליה בטיב האותם".

המוסיקה של סטרוינסקי חדרה לחוגים רחבים ביותר, הגיעה לכל החברות. השאלה: האם מספר האנשים המאוינים לה התרבה מפני שסטרוינסקי נכנס לאופנה או שבאמת עלתה רמת האזנה?

סטרוינסקי הרוסי-צרפתי-אמריקאי אינו מטרף עצמו ביותר בתשובה לשאלה זאת. הוא חי בהוליווד המערבית, נשוי ואב לשני בנים שהאחד מהם הוא פסנתרן, השני צייר ומכיוון שהעיסוק האהוב לשעות פנאי של סטרוינסקי הוא משחק הברידג' יש להניח שהמאסטרו, הגברת, ושני הבנים סטרוינסקי מהווים רביעייה מוצלחת בשבתם לשולחן ה"קלפים הירוק".

שרטוט מכני למכונות

קורסים מזורזים בשעות הערב

במלאת 4 שנים ל"מכון לשרטוט והנדסה" מודיעים על הרחבת מסגרת הלימודים, תאוריה ופרקטיקה בשיטה מיוחדת. לקבלת פרטים ופרוספקט נא לפנות: למכון, רח' מקדו 16 תל-אביב, כל יום בין השעות 6-8 בערב.

בי"ס לאחיות
"אסותא"
נוסד 1943

ההרשמה פתוחה
למחזור י"ב
גיל 17-25
השכלה:
מ"מ מח' בי"ס תיכון

אלישבע

בית חולים - חיפה

טלפון 4528-9

אשפוז חיצונית

תמורת 2600 ל"י לחודש

ופחות מזה — לבני המשפחה
כולל כל השרותים הרפואיים
לידות: החל מהשנה השנייה,
תמורת מענק הלידה בלבד.
פרטים והרשמה בע"פ ובכתב —
במשרדי בתי החולים הג"ל.

זותא

וליס, תל-אביב

טלפון 21124

הופיע ומצוי למכירה בכמה חנויות הספרים

הצד השני של המטבע

מאת אורי אבנרי

בבית-חולים חזיתי שוכב חייל פצוע קשה, שמעיו רוסקו עלידי צרור של מכונת יריה מצרית. אין הוא יכול לאכול, לשתות או לישון. לידו שוכב אדם גוסס. משך לילה שלם, שעה ששכנו נאבק עם המוות, עוברים לנגד עיני הפצוע מאורעות המלחמה כפי שראה אותם בעיניו, משך שנה תמימה של קרבות אכזריים.

זהו הספר שעורר ויכוח גדול יותר מאשר כל ספר אחר בשנים האחרונות, שגורמים רמיימנדה ניסו למנוע את הופעתו, שצוי טט בא-ם וכמסמכים דיפלומטיים, שמתנגדו השמיצוהו כתעודה של כנידה ואוהדיו היזלוהו כתעודת-יאמת ופעולה נז-עות למען השלום.

זהו ההמשך של "בשרות פזשת 1948", הספר הנפוץ ביותר בספרות העברית החדשה — ספר שכל קו-רא עברי חייב לקרוא בעצמו כדי לדון אותו ל-שכט או להסדר.

שירות הספרים של "העולם הזה" מודיע: חלוקת הספר "אני, ניו-יורק וכל השאר" תופסק בראשון לאוגוסט

אין משטר, יש דאגה

שעה שהארץ קצבה אחרי התפתחות ה־פילוג במפ"ם נראה איש אחדות העבודה יגאל אלון לבוש מכנסי חאקי קצרים ו־משתעשע עם מקל הליכה, יושב בקפה כסית התל־אביב, ליד שולחן אחד עם איש השומר הצעיר שמעון (גבעתי) אבידן, ידי־דים ששאלו אותו מה יהיה הסוף השיב: "אותי לא יורקו משום מפלגה". למחרת נז' רק אלון ממפלגת הבריאים נכנס משך שלו־שה ימים לבית־התולים תל־השומר לשם בדיקת רגלו שנותחה לפני שנים מספר.

כשראה ידיד את מאיר יערי נותן נדבה לקבץ בבית־קפה הוא בא בטרוניות אל מחנך ההתיישבות העובדת על שהוא תומך בעיסוק לא־יצרני כזה. השיב יערי: "אני רוצה לחסל את הקבצנות על־ידי משטר חלוצי יצרני. אך כל זמן שאין משטר כזה זה לא פותר אותי לדאוג למסכנים האלה."

איש מפ"ם אחר, לשעבר סגן יו"ר הכנסת וכיום השופט־החקר של הסוכנות היהודית, נחום ניר־רפלקס, הסביר מדוע הזניח הוא את עיסוקו לשעות הפנאי, טיפות ערובות תות־שדה ובוטנים: "עלי לדאוג למפלגתי, שלא תשובש היא בעשבי בר".

אחרי עשר שנים תחליט ח"כ חרות ד־ר יוחנן ברר לדאוג סוף סוף לעצמו, עבר לשיכון חדש ברמת־גן, הסכים עם דעת אש־חו שסברה כי היתרון של הדירה החדשה הוא לא בגודלה אלא בעובדה שיש לה אמ־בטיה.

בני־יורק הוכיח המתאגרף הצעיר דוד עובד שוב את כוח שריריו שהציגו כבר פעם לדיילת אל־על ערב יציאתו מישראל (ראה תמונה), ניצח בתחרות האגרוף הרא־שונה בה השתתף, בנוק־אאוט טכני.

כשנזדרזו עתונאי לסלפן לראש עיריית רמת־גן, אברהם קריניצי, למחרת חי־פוש מסתורי בדירתו, הסביר קריניצי את טיב החיפוש: "כמה ילדים קטנים נכנסו ל־דירה והפכו לי אותה."

מכתב הסבר אחר היה זה של אפרים קישון, שהזמין את מכריו למסיבה חגיגית בהגיע אוסנעו המפורסם דוקטור קורט קדמנברנר ל־25 אלף קילומטר בלי אוברוול.

מספר גדול יותר זקף לזכותו מנהל לשכת הייעוץ הכלכלית של ממשלת ישראל, האורח האמריקאי אוסקר גאס, שהודיע, כחוק, למשרד המשפטים האמריקאי כי סך התש־לומים השנתיים שקיבל ממשלת ישראל מ־15 החודשים המסתיימים בדצמבר 1953 הגיע ל־240 אלף דולאר.

מתאגרף דוד עובד ודיילת אל־על בפעם הראשונה: נוק־אאוט טכני

הרבה על הריאליזם הסוציאליסטי, אל יחפש דוגמה בספר שיריו של מנהיג הזרם הרוח־ני הזה בישראל, למרות העריכה הקפדנית החדשה. השירים נראים מיושנים במקצת, כמו האסכולה הרוסית־הפוסטרויסטית שהו־לדה אותם.

מבחר היצירות של אוסקר וויידר
(1909 ז'ב; 320 עמודים; 2,500 ל"י). מבחר מוזר במקצת, כולל ספורים בלשיים־למחצה יחד עם אגדות ילדים. מספר גדול של מימ־רות והברקות שאפשר ליהנות מהן עוד כיום.

בסדר מילון ללא מלים

● "אוי", "גוי", "פססס", "בום" ועוד 531 צירופי־קולות שהמין האנושי משתמש בהם להבעת מצבים ורגשות שונים, למרות העובדה שאינם מלים, כונסו על ידי ד־ר קלייד קרובאו, מרצה באוניברסיטת קולו־ראדו, למילון מיוחד.

תרגום

מבצע קציצות

רק לעתים רחוקות ניתן לאדם לבצע שרות כה חשוב למען מולדתו לאחר מותו, כפי שזכה בכך אותו אלמוני שגופתו לקחה חלק פעיל, תחת השם הבדוי מייגור ויי־לא אם מארטיין, במבצע קציצות המסתורי.

ערב פלישת צבאות בנות־הברית לאירופה הכבושה בידי הגרמנים, תחילת המסע הבריטי להגניב לידי הגרמנים מסמכים מ־ווייפיים, לפיהם תיערך הפלישה לא בסי־ציל־ה, אלא ביוון ובצרפת כאחת. אולם לא היה זה מעשה קל להטעות את שירות־הידועות הגרמני המשוכלל. הוחלט על כן ליצור דמות דמיונית של קצין, שגופתו תיג־רף לחופי ספרד יחד עם תיק המסמכים, לאחר תאונת מטוס מדומה.

אפילו מודעת אכל. הרעיון, המצד־צל כפשוטו כל כך, לא היה פשוט כלל, ל־מעשה הגרמנים היו בעלי נסיון רחב בש־טח זה, והיה הכרח ליצור דמות מושלמת על כל פרטיה כדי להפילם בפח. את הרב־סרן מארטיין — זה היה, כאמור, השם שניתן לגופה — היה צורך לצייד בתמונה של ארוסתו, במכתבים ממנה, בחשבונות של באנקים, בכרטיסי תיאטרון ושומשים, בתעודות ובחפצים אישיים — וכל זאת, כי מובן, מתוך התאמה מדויקת של תאריכים ומקומות, בהם חי ופעל המייגור — ב־שעה שהגופה חכתה במקרה. את כל אלה ה ה הכרח להכין מבלי להסביר לעשרות הנוגעים בדבר את מטרת המבצע, מחשש של גילת ידיעות.

לאחר התייעצויות עם רופאים, מומחי מוג־אחיר וקצינים גבוהים הנוגעים בדבר, הוכנו כל הפרטים והגופה נטלטה במור־עד על־ידי צוללת בריטית סמוך לחופי ספרד, במקום שבו זרמי הים צריכים היו לשאתה אל החוף לייד עיר בה ישב סוכן גרמני פעיל. מודעת אבל מתאימה נדפסה בטייטס הלונדוני.

לא יין, נשים ושירה. על תוצאותיו השלמות של המבצע אפשר היה להיוודע כמובן רק בתום המלחמה, שעה שניתנה לבנות־הברית גישה לתיקי המודיעין הגר־מניים. מתוכם התברר כי התוצאות עלו בהרבה על המשוער: לאחר חקירה ודרישה מדוקדקת תחילתו הגרמנים כי המסמכים הם אמיתיים, הפסיקו את רוב ביצוריהם בסיציליה, ריכוזו את עיקר התגבורת והשר־

יון ביוון. אפילו שבועיים לאחר הפלישה לסיציליה, עדיין היה המטה הגרמני משוב־נע כי אין זאת אלא פעולת הסחה, כפי שנרמז במסמכים.

בספר קטן בשם **האיש שלא היה ולא נברא** מספר אחד המתכננים הראשיים של מבצע קציצות, בלשון קצרה ועניינית ובנוסח של "עתה מותר לגלות", את פרטי הפעולה, על השיקולים הדקים ביותר שהיו כרוכים בה. מקור מעולה למעוניינים בהכרת הפעולה האפורה והמפורסת הכרוכה ברי־גול ובריגול־נגדי, שלא בדומה לרומאנים המספרים על נושא זה, בהם ניצלת בדרך כלל המולדת על־ידי יין, נשים ושירה.

(האיש שלא היה ולא נברא. איוון מונ־טגיו; קרני; 128 עמודים; 1,400 ל"י)

חדש וקריא

שירים מאת אברהם שזונסקי
(כרך א'; פועלים; 232 עמודים; 8,400 ל"י). דור הקוראים הצעיר, ששמע מעט או

● אחרי שקצין גרמני אמיתי נאלץ ב־1940 לרדת מאוטו בבלגיה, כשבכיסו כל תכניתו הפלישה הגרמנית, הכריח טלידי כך את היטלר לשנות לחלוטין את כיוון ההתקפה.

ימי הביניים

אך מה שהיה מקודם, כונן הראשון. כבר היה וגשכח אותו ומעכשיו והלאה את צריכה ללכת בדרך טובה." והיא שתקה עד שהגענו למקום עבודתה, היא נכנסה ואני חזרתי הביתה.

בערב נכנסה לביתנו עם הנעליים החדשות. התנשקנו וגם חבקתיה והיא חבקתני ולא אמרה דבר. ביום שבת באו כל משפחתה לסעוד אתנו וגם בני ויקטור היה אתנו בבית. אחרי הצהריים אני ביקשתי סליחה מאתם כי היה ברצוני לנוח ולישון קצת. נכנסתי לישון וכשהתעוררתי שאלתי: "איה ויקטור ומלכה?" ענתה לי אמה: "הלכו שניהם לביתנו לפני שעה ורבע בערך כי מלכה רצתה להתרחץ." או שאלתי, כדאגה: "וכי את אינך דואגת לבתך?" ענתה לי: "מה יש? אין דבר, זה זמן שעשועם, שיכלו ושישתעשעו קצת."

אחרי שלושה, ארבעה ימים, אחותה של מלכה שוב התרגזה עם בעלה ובאה אצלנו ואמרה שלא יכולה יותר לחיות עם בעלה זה. לא יכולה לסבול עוד כי זה לא הפעם הראשונה. "זה בכל שבוע קורים סכסוכים ביני ובינו אני צריכה להתגרש." אמרתי לה: "זה לא יפה. הוא בעלך ואת אשתו. יש לך שני ילדים והשלישי בקרוב איך את יכולה לפרנס את

זהו סיפור אנושי מזעזע, השופך, אור מאלף על ההווי בו חיים עוד היום אלפים ורבבות אזרחים מתושבי מדינת ישראל

משפחתך? האם יש לך מועמד אחר?" היא ענתה: "אני יכולה להתחתן עם כל אחד. יש הרבה בחורים." שדלתיה לעי שות ביניהם שלום אך היא החליטה להתגרש ואמרה שהיא רוצה לבית אחיה והלכה.

אמה של מלכה היתה אצלו ביום שבת ואמרה מיום שהתארשה מלכה הוא עושה לאשתו צרות וסכסוכים בבית. ביום ראשון באה אחותה של מלכה לביתי והביאה את הטפס סים ביה של הגרושין ואמרה שיש ברצונה להפיל את הולד השלישי. עניתי לה שזה קשה מאד, היה לי חבר ירופא נשים והיה מספר לי כמה קשה להפיל ילד. ואם את תפילי אותו עלולות להגרם לך צרות רבות ואולי גם מוות. לפתח את הטפסים של הגרושין והלכנו ביחד לרופא. הוא

הוא
שן.
צורק
ימים
הילד,
אמרה
הפיל

לפני שופט שלום פתח תקוה הובא גבר בן 63 כנאשם בחמש האשמות חמורות: שדושה מעשי אונס שהעונש המכסימלי עבור כל אחד מהם הוא 14 שנות מאסר ושני מעשי שכיבה שלא בדרך הטבע. סעיף 152 (2) (א) קובע כי כל העושה כך יאשם בפשע והוא צפוי לעשר שנות מאסר.

השופט החוקר נהל עשר ישיבות, שבשמונה מהן נחקרה המתלוננת בת ה-27 על ידי התובע וסניגורו המוכשר של הנאשם, עזריאל ברק. היא תארה כיצד התגבר עליה הנאשם. היא סיפרה כי אינה יודעת דבר על חיי מין, לא ראתה אף פעם את גופה עירום ואינה יודעת כיצד נולדים ילדים, פרות או כלבים. הנאשם עצמו הכחיש כל מעשי אונס. הודה כי שכב עם המתלוננת שלא בדרך הטבע, בהסכמתה, לא ראה בזה כל פשע, גודל תוך כדי כך פרשה מוועדת מחוזי המעברה.

"העולם הזה" מפרסם פרשה זאת, שנכתבה במקורה ערבית, כדי להעמיד את הציבור על החווי הימביניימי השורר במעברות רבות. כל השמות המופיעים להלן הם מדומים, כל התיאורים על יחסי מין הושמטו. ההשמות צוינו בשורת מקפים (— — — — —).

לקולנוע. בשובנו מהקולנוע מצאתי את התרנגולות בחוץ. יצאתי אני ואחותה של מלכה להכניס את התרנגולות ללול והן נכנסו לבית. אחרי שהכנסתי את התרנגולות ליויתי אותן עד בית אמא שלהן, לקחת את בתה של אחותה של מלכה ואמרתי לה כי מחר אני אסע להביא את בעלה. רשמתי את הכתובת ונפרדתי מהן בשלום.

למחרת נסעתי לבעל ושאלתי אותו מהי הסבה לסכסוך? ענתה לי אמו שהאשה הזאת לא טובה וגם אם בנה יסוח עם מלכה אחותה או ישחק אתה או ישים ידו עליה, היא תקנא בו: מאותו הדבר אמר לי גיסה של מלכה, עניתי לו שהקנאות נוצרת מאהבה. "אם אשתך לא אוהבת איתך לא היתה מקנאת בך." וסוף סוף הצלחתי להביא אותו ועשיתי ביניהם שלום ונטלתי עלי את הערבות להתנהגות טובה משני הצדדים.

בעלה גם אמר לי: "אשתי לא מתנהגת טוב, אשה רעה." שאלתיהו אולי גם אחותה מלכה כך, כמוה? ענה לי: "לא! אחותה זהב טהור"

נסיעה באוסנוע

אחרי זה מלכה בקשתני לנסוע אתה לפתח תקוה להעיד עליה שהיא דתית בכדי שלא תתגייס לצבא. נסעתי לפתח תקוה ונפגשתי אתה, ישבנו ביחד בבית קפה, היא הוציאה מארנקה את הטופס שעלי לחתום אותו וחתמתי עליו שהיא דתית. בשיחתנו שם שאלתיה "מדוע את משקת עם בעל אחותך? והדבר הזה שמעתי ממנו עצמו וגם מאמא עד כדי כך שאחותך מקנאת."

היא שאלתני אם הוא אמר עוד משהו בענין זה. כש שמעתי את שאלתה זו עניתי לה בחיוב: "כן, שמעתי הרבה דברים בענין זה." וכשמעתי את תשובתי פרצה בבכי. שאלתיה שוב: "מדוע תבכי? הוא עשה לך משהו?" עניתי לה כי "באשר ילדה אחותי הייתי ישנה אצלם בבית וייתכן כאשר הייתי ישנה הוא אנס אותי ואני לא הרגשתי."

כשנצאנו מבית הקפה התחלתי לחלל את הנושא

לפני ששה חדשים, נפגשתי עם מלכה בדרך, מול הבית שלי. אחרי דרישת שלום, שאלתיה בענין ארושה הקודם, שעזבה אותו. מהי הסבה? ענתה לי שהוא לא מתאים לה כי משפחתו נמוכה ממשפחתה. לשאלתי אם היא מעונינת שאעשה ביניהם שלום ולהחזירה לו ענתה בשלילה. אחרי זה שאלתיה אודות בני ויקטור אם היא מסכימה להתחתן אתה. היא ענתה בחיוב ונפרדנו.

בשובי הביתה התייעצתי עם אשתי בנידון זה. אך אשתי סרבה בגלל שהבן עודנו קטן ואינה רוצה להיפרד ממנו בהקדם והבן הוא היחיד שלנו בארץ, חוץ מחמשה ילדים בחוץ לארץ (מצרים), עזבנו את הענין.

אחרי שלושה או ארבעה חדשים נכנסתי לביתי ומצאתי את אשתי דוקה על הרצפה בלי הכרה. אחרי טיפול של שעה התעוררה וזרועה לא מתנועת (משותקת) ופיה עקום. הדבר הזה היה ביום ששי, וביום השבת נסעתי לבן דודי העובד בקריה. בקשתיו לטלגרף לילדי שבחוץ לארץ בענין אמם. אחרי כך הבאתיה לרופא והוא אמר שהיא זקוקה לזריקת קות בורידי, להביא אותן מפתח תקוה. מיד הבאתי אותן והזריקן לה. אחרי הטפול הזה החלימה.

אחרי שהחלימה יעצתי לה שאם בנה יתחתן, אשת בנה תהיה לה לעזר בבית. בהשפעה זו, ובהשפעה מגושים אחרות ובהמלצה על הנערה שהיא נדמית כמלאך מן השמים ושהיא ממשפחה טובה, הסכימה אשתי לאיש את בנה.

משך הימים נכנסה הנערה לביתנו. אשתי שוחחה אתה בענין ארושים לבנה ומיד הסכימה מלכה ובקשה מאשתי לדבר עם אמה. דברנו עם האם והסכמנו בינינו.

ביום ששי בא בנו לחופשה מן הצבא ואמרנו לו: "החלטנו לארש אותך עם מלכה." אך הבן סרב באומרו שעודנו צעיר לדבר הזה והוא בשרות סדיר אחרי שחרורו הוא רוצה להמשיך בלימודיו ואין ביכולתו כעת להארש או להתחתן. אשתי ענתה לו שאם לא יתחתן, ימצא באחד הימים את אמו מתה, ובענין ההוצאות אנו מוכנים לספק לו את הכל, והסכמנו בינינו שהנאשם יזנו נשלם וגם

בבית

ביום שלישי בא אתי לבקרני ובאה גם מלכה. סעדנו ביחד ואחרי הצהריים אמרה: "בוא ונסע לבית אחי כפי שדברנו ביום השבת".

נסענו לתל-אביב בשעה 3.30, קנינו גלידה, ואחר כך רצתה חפצית שוקולד קניתי לה והלכנו לבית אחיה. הכניסנו לגזזתה ואמר לי: "בענין חדר המגורים של מלכה נדחה עד שיבוא בנך". שאלתי אותו: "ואם בני לא יסכים לגור בבית הוריה נבטל את הארושין?" אמר לי: "אנו לא הגענו עד כדי כך. אני או אסדר את העניינים". ואחר כך נכנסה אשתו ורמזה לו ברגליה.

אמר לי: "אני רוצה לדבר אתך בענין אחר, אשתי הרה בחישה השני וברצוני להפיל את הולד והרופא דרש ממני הרבה כסף, יותר מ-300 לירות". אמרתי להם: "איך אתם אנשים דתיים ורוצים להרוג נפש מישראל?" אז ענה לי: "יותר כדאי להרוג נפש אחת משלוש נפשות". אמרה לו אשתו: "עליך להגיד לי משהו לעשות". אמרתי לה: "מה עשית עד כה?" אמרה לי: "הכנסתי עלה-הדס. אמרתי לה זה מזיק לך תקחי עלה-חרדל, תשימי במים רותחים ותקטרי בהם".

שבועת אהבה

היתה אז השעה תשע בערב. אמרתי להם: "אני צריך לחזור הביתה". אמרו לי: "אתה תישן כאן?" עניתיים: "לא יכול, מכיון שאשתי לא יודעת". חזרנו אני ומלכה בדרך הפנתה איתי ליפו והצביעה על המקומות שיש בהם הזונות. אמרתי לה: "מלכה, אין לנו זמן, לא נמצא אנד לחזור". הלכנו במרוצה עד שהשגנו אוטו לתחנה המרכזית ואמרתי לה: "אפילו אם לא נמצא אנד, עלינו לחזור בטקסי אף אם יעלה לי שתי לירות".

למזלנו מצאנו אנד. עלינו והתיישבנו.

אני שמתי את ידי על המשענת והיא שמה את ידה על ידי וושבעה לי שהיא אוהבת אותי יותר מכל אדם בעולם אפילו אמה ואחיה ובני ויקטור.

כשהגענו לפתח-הקוה אמרתי לה: "מוטב שתורידני את ידך, כי אולי יעלה מישהו מתושבי השכון שלנו וזאת בושה וחפרה". היא הורידה את ידה וכשהמשיך האוטו לנוסע ראתה שלא עלה אף אחד מהמשתכנים שלנו חזרה ושמה ידה על ידי. הגענו הביתה ובשעה 10.15 בלילה מצאנו את אמה מחכה בבית. שאלה אמה: "מדוע אחרתם לבוא?" אמרתי לה: "בנך הוא שעכב אותנו ואפילו רצה שנישן שם".

ביום רביעי, גיסה של מלכה שלח לאשתו שהוא לא יבוא דערב לישון והתקראי לאחותך מלכה לישון אתך. מלכה הלכה לישון אצל אחותה וכרגיל היא ישנה ערומה. בשעה 11.00 חזר גיסה של מלכה לישון בביתו.

ביום חמישי פגשתי את דודה של מלכה ואמרתי לו: "אני רוצה להפגש עם אחיה של מלכה ולדבר אתו". אמר לי: ביום שני הבא אגמור העבודה בצהריים, תבוא אלי ונלך ביחד לבית אחיה של מלכה.

מיום שלישי אני לא ראיתי את מלכה. במוצאי שבת אני יושב בבית ושמעתי דפיקות על הדלת. לשאלתי "מי שם?" ענתה לי מלכה: "פתח!" שאלתי: "לשם מה באת בשעה כה מאוחרת?" בשעה 9.15 בלילה? פתחתי לה ואחרי שתי שניות נכנסו ששה שוטרים ושאלו אותי: "איה המכתב?" שאלתי: "איה מכתב?" אמרו: "המכתב שכתבה לך הבחורה הזאת".

אני יכולתי להכחיש אז, שאין לי שום מושג מהמכתב הזה, אולי שמה אותו היא לבדה בארון, אך אני בתומי קמתי והוצאתי להם שני מכתבים. הם לקחו מידי את המכתבים ומסרום לה. היא קרעה אחד מהם לחתיכות והשני מסרה להם והמכתב השני שקרעה היה חשוב מאד במשפט כי היה לטובתי.

לקחו אותי ששת שוטרים והעלוני על האוטו. אמרתי להם: "לחכו ושמעו את דברי. ענוני: "אם לא תעלה, נעלה אותך בכוח".

השופט החוקר קבע שאין מקום להאשים את אבי-ויקטור במעשי אונס מכיוון שלא הובאו כל הוכחות. אבל לגבי שכיבה שלא כדרך הטבע, בה הורה הנאשם, הועבר דינו לבית המשפט המחוזי.

הסניגור, עזריאל ברק, ביקש מהשופט להתחשב בקביעת העונש בעובדה שהדבר נעשה בהסכמתה של המתלוננת ובעיקר בעובדה שישראל היא ארץ קבוצ גזויות ותושביה החדשים הגיעו מארצות השונות במנהגים ובמושגים מישאלי.

הנאשם לא יצא ממלך זה. ליד מוני, שהתחנך שנים רבות בצרפת, שימש כמהנדס רכבות במצריים, בא ארצה עם אשתו ואחד מכניו. משך חמש שנים כמעט ולא זכה בעבודה, מלבד כמה ימי קטית. מכיוון שנחשב כזקן מדי.

בהחלטתו הסתמך השופט על פסק-דין שד בית-המשפט העליון לפיו נחשבת ידיעת כשרים שיש כדרך הטבע, אפילו בהסכמת הצד השני, כפשע.

בשבוע שעבר יצא אבי-ויקטור מבית-הסוהר אחר שריצה את עונשו משך 28 יום. הוא חזר לביתו, ראה כי משך העזר הקפן שלו נהרס מהוסר ידיים עובדות. אשר למלכה נישאה היא בינתיים. אולם לא לויקטור. הן מלא טינה וכוז לאביו. עזב את הבית.

נוסף לכל רואים שכניו של אבי-ויקטור, שאינם מתמצאים בנכמי החוקים, אותו כאנס מסוכן, שלא קיבל, לדעתם, את מלא העונש. הם מצביעים עליו בצאתו מביתו, מזווים אותו בשריקות לכל מקום. חיייו של אבי-ויקטור נהרסים.

את שיש לה הרבה מה לעשות לכבוד האורחים ואשתי חו" לה? ענתה לי אמה של מלכה: "לא כלום! רק שמלכה לא היתה מרגישה טוב". אמרתי לה: "אבל ללכת לבית אחותה כן יכולה?" (בו בזמן שגיסה היה בבית) ענתה לי: "הלכה להביא את המגהץ". ישבו לעזור לאשתי, ואני הו" צאתי את הכבד של העופות, צילתי אותו על האש ונתתי אותו למלכה לאכול. אחר כך שמעתי שיש דגים. יצאנו וק" נינו דגים.

ביום ששי קיבלנו מכתב מבני ויקטור שלא יכול לבוא לחופשה בשבת. בליל שבת באו כולם, בסך הכל 11 נפשות. ובהגיע זמן הקידוש, הוציא גיסה של מלכה סיגרה ורצה לעשן. אמרתי לו בלחש: "חכה עד אחרי הקידוש, ואחר כך תעשן כרצונך". הוא יצא. חשבנו שיש צורך. מלכה יצאה לחפשו וכשלא מצאה אותו אמרה לי: "בוא נלך לביתו לקרוא לו". הלכנו ביחד ורק אחרי שדולים חזר אתנו. קיושנו וסעדנו.

למחרת בבוקר הלכנו כולנו לבית מלכה. בתוך שיחתנו, אחיה התחיל לדבר על גיסה שאינו ביחסים טובים עם אשתו. אמרה לו אמו כי מיום שהתארשה מלכה הוא כך עם אשתו, והיה לקנאי גדול. בערב הזמנתי אותם ללכת לקולנוע והלכנו ביחד שש נפשות: אני ואשתי, מלכה ואחיה הקטן, אחיה הגדול ואשתו. בדרך אמר אחיה שבכל מחיר רוצה הוא שגיסו יתגרש מאחותו. ואחר כך שאל אותי אם אני מסכים שמלכה תגור בתל-אביב או בבית הוריה אחרי שחת" חתן. עניתי לו: "אם בתל-אביב, זה טוב. אבל אם בבית הוריה לא, כי יותר טוב אצלנו. אך הענין הזה יוכל לברר אותו רק בני, כשיבוא בני נדבר על הענין הזה ונראה מה יהיו דבריו".

סיפור ערבי

ביום ראשון כשחזרתי מעבודתי מצאתי את מלכה בבית. לקחה ממני 25 לירות לקנות שמלה ונסעה לפתח-הקוה, קר" תה את השמלה (שחורה עם קיפולים פליסה) חזרה וזו לא הפעם הראשונה שהיא לוקחת ממני כסף תמיד כשרוצה משהו באה אלי, וקבלה ממני בערך 150 לירות במשך כל הזמן. כשחזרה שאלתי אותה: "מדוע את רוצה לגור בבית הורייך? והלא כבר הסכמנו בינינו שאת צריכה לעזוב את בני". אמר לי: "עד שיהיו בנך ואני אדבר אתו".

כששמעה אשתי שהיא רוצה לגור בבית הוריה נפלה ו" חלתה. למחרת הלכה אשתי לרופא עם מלכה והרופא נתן לה רפואות: זריקות, חשמל וכו', וכל היום היתה בוכה ומצטערת על שהיא עלולה להפחד מבנה.

ביום שני אחרי הצהריים באה אלי מלכה בדרישה: "דר" שה ארון בגדים, צמיד זהב ו-600 לירות לבנות החדר. אמרתי לה: "טוב, אני אתן לך את זה ואת מה תתני לי?" אמרה לי: "כל מה שאתה רוצה". אמרתי לה: "אני רוצה —) —) אתך פעמיים אחרי החתונה". אמרה לי: "טוב". אני נשבע לך, אמרתי לה. "זה לא מספיק, אני רוצה בכתב".

נתתי לה פסת נייר והיא כתבה בכתב ידה: שאם אני אתן לה 600 לירות וארון הבגדים וצמיד הזהב תתן לי —) —) פעמיים אחרי החתונה ופעמיים לפני החתונה, ואם לא, אחזיר לה את המכתב. ואח"י שחתמה אותה, הוצאתי לה ספר של סיפורים בשפה הערבית וקראתי לה ספור: "איש אחד היה אוהב את כלתו, אשת בנו, וכאשר בנו היה נוסע למקום אחר היה —) —) אתה אביו, לבסוף כשהרגיש הבן בעיז, לקח אקדה והרג את אביו. וכשראה את אביו מטל ארצה מה, השתגע ויצא מדעתו".

אז שאלתי, אחרי שסיפרתי לה את הסיפור: "האם את רוצה לחיות עם בן משוגע? כי אם ירגיש בני בעיני, ייהרג אותו וישתגע". ענתה לי: "וכי מי יספר לבנך את הענין הזה?"

אחרי ששמעה את נחירות אשתי קראה לי לבוא אצלה ו" שיש פשפשים במיטתה. אמרתי לה: "אולי את רוצה ון במקומי במיטתי ואני במיטתך?" אמרה לי: "לא, צורך רק בוא לראות הפשפשים ולהרוג אותם". באתי ו" הרגתי את הפשפשים ושכבתי לידה. שמתי את ידי ית תחת ראשה ובידי השמאלית הייתי מצחק אתה. רא" היה מופנה לקיר ואחר פנתה אלי, נשקתיה בפיה —) —) ואחרי כן היינו משוחחים. היא שאלתני: "את סעם ליפו?" אמרתי לה: "מה יש ביפי?" ענתה "יש בחורות יפות מאד". אמרתי לה: "ומי אמר לך? ואת יודעת את המקום?" אמרה לי: "כן, יש בחור עובד עמנו, הוא שאמר לי את זה. וככה היתה משתע" אחי יום ולילה —) —) —) —).

שבועת מזווה

כל יום היתה באה אלינו, סיעדת אתנו ואחרי הצהריים הולכת לישון. אם תישן בחוץ או נכנס בפנים ואם בפנים נצא בחוץ לקרא בספי ים בשפה הערבית. וכך מבלים את זמננו. ובי ששי חזר בני ויקטור מהצבא ונשאר עד יום ראשון.

ולם הזה פרסם ור זה כדי להצביע התפקיד המחכה ינה בקליטתם ה יית של רבבות אלה

אשון, כשחזרתי מהעבודה נכנסתי להתרחץ. בזמן זה מלכה וכשיצאתי מבית-המקלחת, מצאתיה בבית. לה: "היכן היית?" ענתה לי: "הייתי מלווה את למקומו וחזרתי". אמרתי לה: "את רוצה לסעוד קרב?" אמרה לי: "טוב, אלך להגיד לאמא ואחוזר". וזרה בשעה עשר, אחרי שסעדנו אמרתי לה: "מכיוון מאוחר תישני כאן". אמרה: "טוב". ישנה במיטתה גתי במיטתי. המיטות היו מסודרות בצורת דלת. ו" ראשה. אחרי ששמעה את נחירות אשתי הישנה ו" של החדר, התחילה לדנדג אותי בכף רגלי, אמר" אסור לי להתקרב אליך מטעמי דת. ענתה לי, אין —) —) —).

השני, בו ביום שמוציאים את ספר התורה בבית" השבעתי על המזווה שלא אגלה את הענין הזה לאף א אגלה אלקים יעזר לי את שתי עיני. וכן גם אני ו על המזווה שאם היא תגלה את הענין הזה, לעולם ה ולא תראה יום של שמחה ואושר בהיים. אחרי ו, טרפתי לה ביצים עם סוכר ואכלה, כמו בכל יום. הימים אמרה לי שמחר רוצה ללכת לבית אחיה. ה: "יש לך עוד בחור אחר שם?" אז היא כסכה ותי אם אני רוצה לנסוע לתל-אביב, אני הייתי מת" זי לה: "לא, אני רוצה לנסוע אתך". ענתה לי: "קבלתי רשות מבנך ויקטור ללכת לבית אחי". ה: "אבל ויקטור אינו יודע את הענין בינך ובין היה יודע לא היה נותן לך ללכת". כסכה והלכה עובר זמן מה אשתי הלכה לנסוע לקנות דבר וי לה: "תלכי לראות מה קרה בבית מלכה". בד" אותה עם אמה, כשהן באות אלינו. נכנסו לבית מלכה היתה בוכה (כי מפחדת שמה אני אספר לא" ון גיסה. בכל פעם שאני רוצה לגלות לאמה היא תי) שאלתיה לסיבת בכיה. ענתה לי אמה: "היא ע לראות את אחיה. זה לה הרבה זמן שלא ראתה געת אליו". אחר כך אמרה לי מלכה: "בוא לל" לכיש הראשי כדי לעזור במשא". הלכתי אתה.

סעודת שבת

מישי אשתי היתה מכינה צרכי שבת, מורטת את כינה את הממתקים והעוגות לכבוד משפחת אחיה המתארחת אצלנו בשבת. ביחד עם משפחת מלכה. אשתי: "מדוע לא באה מלכה לעזור לך בהכ" ז לי כי מלכה מגהצת ולא יכולה לבוא. אמרתי כל היום היא מגהצת? לכי לקרוא לה".

לכה וקראה לה והיא באה לעזור לה. כאשר באה זה: "מדוע לא באת לעזור לאשתי הלא יודעת

על אנשים ועל רגשותיהם

שאלה אנדרה פרינא

כיום נכנס דבאר, ביקש קוקטויד מאיטווי עם שני זיתים
הסיווג הכיר את המסוג לעינוי המוסתעות של דקוח לא מוקטין
הספיר לאחר שהסוס הריק אותו בלגיטמה אחת ויצא: "סח
ישן דקוחות רבים אוחפים דשים שני זיתים במארגטווי שדחם"
וזחי דוגמה להומור המבוסס על ראיות העידם והחיים מוזהות
בדתי הדידה. תפיסה זאת אומיטות גם דקרוקטורוסט הצריסתי
אנדרה פרינא שאחת עשר מיצירותיו מופיעות בעמוד זה.

הבקיני לנצח

שן תחת שן

ידידים בנסע

הם שמוח, אדוני, הם שמוח

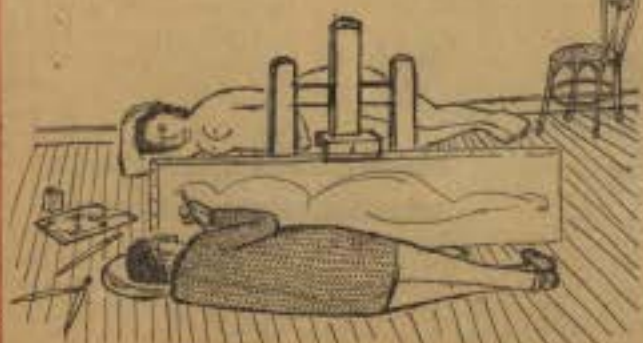
דוגמה חינכות

בותר העדות

צויר עירום

אתה בטוח שדא רואים אותנו

חסד אחרון

האמנות טעם חסד

מיצור השמחה